Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2023/2605

23.11.2023

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2023/2605

av den 22 november 2023

om ändring av genomförandeförordning (EU) 2022/926 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien till följd av en partiell interimsöversyn i enlighet med artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (*den grundläggande antidumpningsförordningen*), särskilt artikel 11.3, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 **Gällande åtgärder**

(1) Genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/388 ([2]) (*den ursprungliga förordningen*) införde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien ([3]) (*de ursprungliga åtgärderna*). Den undersökning som ledde till införandet av denna antidumpningstull kallas nedan *den ursprungliga antidumpningsundersökningen*.

(2) Genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/387 ([4]) införde kommissionen en slutgiltig utjämningstull på import av samma produkt med ursprung i Indien. Den undersökning som ledde till införandet av denna utjämningstull kallas nedan *den ursprungliga antisubventionsundersökningen*.

(3) Genom kommissionens genomförandeförordningarna (EU) 2022/926 ([5]) och (EU) 2022/927 ([6]) bibehöll kommissionen, efter en översyn vid giltighetstidens utgång, den slutgiltiga antidumpningstullen och den slutgiltiga utjämningstullen i ytterligare fem år.

(4) I den ursprungliga förordningen fastställdes dumpningsmarginalen för Electrosteel Castings Ltd (ECL, *sökanden* eller *företaget*) till 4,1 %. I den separata ursprungliga antisubventionsundersökningen avseende samma produkt från samma berörda land fastställdes utjämningstullen för ECL till 9 %, varav 6,04 % grundades på subventioner för export knuten till exportresultat.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/388 av den 17 mars 2016 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT L 73, 18.3.2016, s. 53).
([3]) Den ursprungliga förordningen ändrades genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1369 av den 11 augusti 2016 om ändring av genomförandeförordning (EU) 2016/388 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT L 217, 12.8.2016, s. 4).
([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/387 av den 17 mars 2016 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT L 73, 18.3.2016, s. 1).
([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/926 av den 15 juni 2022 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (EUT L 161, 16.6.2022, s. 1).
([6]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/927 av den 15 juni 2022 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 (EUT L 161, 16.6.2022, s. 28).

(5) I enlighet med den grundläggande antidumpningsförordningen och kommissionens förordning (EU) 2016/1037 ([7]) (*den grundläggande antisubventionsförordningen*), tog kommissionen hänsyn till att tre av de undersökta subventionsprogrammen omfattade exportsubventioner som i praktiken sänkte exportpriserna och därmed ökade dumpningsmarginalen i motsvarande mån.

(6) Kommissionen sänkte följaktligen dumpningsmarginalen med de subventionsbelopp som konstaterades i samband med systemen för export i den ursprungliga antisubventionsundersökningen. På grundval av denna metod sänktes den slutgiltiga antidumpningstullen för sökanden till 0 %.

1.2 **Begäran om en partiell interimsöversyn**

(7) Den 22 september 2022 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* (*tillkännagivandet om inledande*) att en partiell interimsöversyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien skulle inledas i enlighet med artikel 11.3 i den grundläggande antidumpningsförordningen ([8]).

(8) Översynen, som begränsades till en undersökning om dumpning från den exporterande tillverkaren ECL, inleddes på begäran av sökanden. Begäran framställdes på grund av en fusion mellan sökanden och dess närstående företag Srikalahasthi Pipes Ltd (SPL), som beslutades av styrelsen i oktober 2020.

(9) Fusionen mellan ECL och SPL ledde till en situation där den gällande antidumpningsåtgärden sannolikt antingen inte längre var nödvändig eller inte längre var tillräcklig för att motverka den skadevållande dumpningen i den mening som avses i artikel 11.3 i den grundläggande antidumpningsförordningen. Detta berodde på att den dumpningsmarginal som beräknades i den ursprungliga antidumpningsundersökningen inte omfattade SPL:s inhemska försäljning. Dessutom skulle fusionen enligt den juridiska dokumentationen medföra ”synergier”, vilket kunde påverka kostnadsstrukturen och således sökandens dumpningsmarginal.

(10) Kommissionen ansåg att begäran innehöll tillräcklig bevisning för att de omständigheter som låg till grund för införandet av de gällande åtgärderna hade förändrats och att dessa förändringar var av bestående karaktär.

1.3 **Översynsperiod**

(11) Undersökningen av dumpningsnivån omfattade perioden 1 april 2021–31 mars 2022 (*översynsperioden*).

1.4 **Berörda parter, frågeformulär och kontrollbesök**

(12) Kommissionen underrättade officiellt sökanden, myndigheterna i exportlandet, övriga kända exporterande tillverkare och unionsindustrin om inledandet av den partiella interimsöversynen. Berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandena om inledande. En unionstillverkare, Saint-Gobain PAM Canalisations (SG PAM), lämnade synpunkter vid inledandet (se avsnitt 1.8).

(13) För att kommissionen skulle få de uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för sin undersökning sände den ett frågeformulär till sökanden, som svarade inom den angivna tidsfristen. Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för att fastställa dumpningsnivån. I enlighet med artikel 16 i den grundläggande antidumpningsförordningen genomförde kommissionen ett kontrollbesök på plats hos sökanden. Kommissionen höll också videokonferenser med de närstående företagen för att kontrollera de uppgifter som de lämnat.

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 55).

([8]) EUT C 363, 22.9.2022, s. 9.

1.5 **Användande av tillgängliga uppgifter**

(14) Genom en skrivelse av den 10 juli 2023 (*artikel 18-skrivelsen*) underrättade kommissionen sökanden om sina tvivel huruvida företagets uppgifter var tillförlitliga. I skrivelsen redogjorde kommissionen för skälen till att den ansåg att ECL kan ha lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter. Kommissionen underrättade även sökanden om att den kunde komma att tillämpa artikel 18 i den grundläggande antidumpningsförordningen och om konsekvenserna av detta.

(15) Genom skrivelser av den 24 juli 2023 lämnade de indiska myndigheterna, ECL och SG PAM synpunkter på artikel 18-skrivelsen och på utlämnandet av uppgifter.

(16) Kommissionen mottog även synpunkter från europeiska distributörer på unionsmarknaden för rör av duktilt gjutjärn tillverkade av ECL, nämligen företagen Valdro, Fusion Pipeline Products Limited (*Fusion Pipelines Products*), CO.ME.CAR SRL, Deschacht, Idrovit SRL, Vodoskok d.d. och WAPPtech Ltd.

(17) På begäran av ECL ägde ett hörande rum den 26 juli 2023.

1.6 **Utlämnande av uppgifter**

(18) Den 24 augusti 2023 underrättade kommissionen alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att föreslå en ändring av den tullsats som var tillämplig på ECL. De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter fram till den 6 september 2023 och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden.

(19) Kommissionen mottog synpunkter i detta avseende från de indiska myndigheterna, SG PAM, ECL och från de europeiska företagen Deschacht, IBECO AB, VAPPtech Environmental Ltd (*VAPPtech*) och Vodoskok.

(20) Den 4 september 2023 ägde ett hörande rum mellan de indiska myndigheterna och kommissionens avdelningar på begäran av de indiska myndigheterna. På begäran av ECL ägde ett ytterligare hörande rum mellan ECL och kommissionens avdelningar den 6 september 2023. Kommissionen beaktade synpunkterna från alla berörda parter.

(21) Den 3 oktober 2023 lämnade kommissionen på nytt ut sina slutsatser om användningen av tillgängliga uppgifter (avsnitt 3.6 nedan) och uppmanade berörda parter att lämna synpunkter. Berörda parter gavs möjlighet att framföra sina synpunkter fram till den 6 oktober 2023. De indiska myndigheterna, ECL och SG PAM lämnade synpunkter. Kommissionen beaktade synpunkterna från alla berörda parter.

(22) Den 16 oktober offentliggjorde kommissionen på nytt sina slutsatser avseende normalvärdet och uppmanade berörda parter att lämna synpunkter. Berörda parter gavs möjlighet att framföra sina synpunkter fram till den 17 oktober 2023. De indiska myndigheterna och ECL lämnade synpunkter. Kommissionen beaktade synpunkterna från alla berörda parter.

1.7 **Återkallande av begäran om översyn**

(23) Genom en skrivelse av den 28 augusti 2023 underrättade ECL kommissionen om att företaget önskade återkalla sin begäran om en partiell interimsöversyn. ECL upprepade de argument som framförts i företagets synpunkter på det allmänna utlämnandet av uppgifter, nämligen att undersökningen bör avslutas.

(24) ECL hänvisade till kommissionens slutsatser vid utlämnandet av uppgifter om användningen av tillgängliga uppgifter. Företaget ansåg att det hade tillhandahållit tydlig bevisning för att övertyga kommissionen om att dess uppgifter var korrekta, särskilt uppgifterna om metallvikten för varje rör under översynsperioden, och att det inte kunde lämna mer bevisning eftersom rören redan hade sålts. ECL hävdade vidare att metoden för att registrera uppgifterna (om metallvikten) tillämpades i företagets räkenskaper och i företagets SAP-system ([9]). Företaget åtog sig att i framtiden vidta lämpliga åtgärder för att kontrollera och på lämpligt sätt registrera metallvikten för varje tillverkat rör. ECL ansåg därför att översynen inte var motiverad och borde avslutas.

([9]) Det redovisningssystem som sökanden använde.

(25) Med hänvisning till de slutsatser som beskrivs i avsnitt 3.2 nedan om varför kommissionen ansåg att de rapporterade uppgifterna var felaktiga noterade kommissionen ECL:s åtaganden att registrera rörens vikt i framtiden. Kommissionen ansåg emellertid att ett sådant åtagande inte kunde motivera ett avslutande av den nuvarande översynen, eftersom det inte påverkade de nuvarande undersökningsresultaten som hänförde sig till en tidigare period.

(26) ECL hävdade vidare att om kommissionen skulle införa tullsatsen för övriga företag på 12,9 % såsom anges i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter, vilket skulle vara utöver den utjämningstull på 9 % som redan tillämpas på företaget, skulle ECL inte kunna fortsätta sälja den berörda produkten på unionsmarknaden och skulle behöva stänga sina dotterbolag/kontor i Frankrike, Spanien, Italien och Tyskland. Detta skulle innebära att de cirka 60 personer som är direkt anställda av ECL förlorade sina arbeten.

(27) Företaget hänvisade även till inlagor från olika oberoende distributörer från Italien, Frankrike, Belgien, Irland och Kroatien och hävdade att det förelåg ett allvarligt konkurrensproblem på unionsmarknaden. ECL hävdade att om det inte kunde leverera till dessa företag skulle de i de flesta fall tvingas upphöra med sina verksamheter, vilket skulle leda till en förlust av tusentals direkta och indirekta arbetstillfällen i medlemsstater i hela unionen. ECL ansåg att den ekonomiska förlusten i de olika medlemsstaterna därför skulle bli ännu större. Dessutom ansåg ECL att om företaget lämnade unionsmarknaden skulle detta enbart stärka SG PAM:s monopolliknande ställning på denna marknad på bekostnad av unionens bredare intresse.

1.7.1 *Synpunkter från distributörer*

(28) Företagen CO.ME.CAR S.r.l., Deschacht, Vodoskok d.d. och WAPPtech begärde att kommissionen skulle avsluta översynen. Företagen framhöll vikten av ECL:s närvaro på unionsmarknaden och hänvisade till den monopolliknande situationen med SG PAM och till vad de beskrev som företagets konkurrenshämmande beteende.

(29) Alla dessa företag uppgav också att det skulle ha en betydande ekonomisk inverkan på deras verksamhet och på unionsmarknaden för rör av duktilt gjutjärn om ECL lämnade unionsmarknaden. Deschacht uppgav till exempel att utbudet av rör av duktilt gjutjärn skulle minska drastiskt i Belgien, vilket skulle inverka negativt på industrin för rör av duktilt gjutjärn. WAPPtech uppgav att en betydande del av dess årsomsättning kom från försäljningen av rör av duktilt gjutjärn från ECL i Europa och att detta gav företaget ekonomisk stabilitet. Vodoskok angav vidare att företaget ansåg att införandet av de föreslagna åtgärderna skulle få betydande ekonomiska konsekvenser som påverkar leveranskedjan och leder till förlust av arbetstillfällen.

1.7.2 *Synpunkter från SG PAM*

(30) SG PAM hävdade att företaget motsatte sig att undersökningen skulle avslutas på grundval av ECL:s återkallelse av begäran om översyn. Företaget anser att ett avslutande skulle strida mot unionens intresse, särskilt mot bakgrund av den ökade lågprisimporten från ECL på unionsmarknaden. SG PAM hänvisade till kommissionens slutsatser om skadan för unionsindustrin i det ursprungliga ärendet och vid den senaste översynen vid giltighetstidens utgång.

(31) SG PAM erinrade också om att översynen inleddes på ECL:s begäran och att den var begränsad till en ny bedömning av företagets dumpningsmarginal och att kommissionen därför inte fick göra en ny bedömning av unionens intresse.

(32) Dessutom hävdade SG PAM att det inte fanns något som tydde på att ECL skulle behöva lämna unionsmarknaden om dess tullnivå skulle öka. Företaget erinrade om att antidumpningsåtgärderna inte hade i syfte att förhindra import utan att säkerställa att importen skedde till ett rättvist pris. SG PAM ansåg att det inte fanns stöd för påståendena om företagets konkurrenshämmande beteende och att det endast syftet var att skada företagets anseende. Dessutom ansåg företaget att det fanns alternativa försörjningskällor, såsom försäljning från de andra europeiska tillverkarna Duktus-VonRoll och TRM, och genom import från Turkiet, Förenade Arabemiraten, Kina och Iran samt från det indiska företaget Jindal.

(33) SG PAM hävdade vidare att marknaden för rör av duktilt gjutjärn omfattade flera material, eftersom rör av duktilt gjutjärn kunde ersättas av andra typer av rör som utgör ett lämpligt alternativ. Företaget hänvisade till slutsatser från nationella myndigheter och från kommissionen inom ramen för olika analyser av konkurrensen på denna marknad. SG PAM påpekade också att ECL hade en betydande marknadsandel i vissa medlemsstater och att ECL enligt företagets egna påståenden hade en marknadsandel på 30 % i Frankrike och 50 % i Spanien. Företaget anser därför att ECL hade ett betydande marknadsinflytande.

(34) I detta hänseende hänvisade det till synpunkter från de olika distributörerna. SG PAM ansåg att distributörernas andel av affärsverksamheten var låg när det gällde rör av duktilt gjutjärn för sjötransport och i genomsnitt låg på mellan 3–10 % och inte översteg 20 %. Företaget anser därför att även om dessa distributörer inte kunde köpa från ECL skulle detta inte medföra några katastrofala effekter för dem. SG PAM konstaterade även att det inte fanns något som tydde på att deras situation var representativ för marknaden för rör av duktilt gjutjärn.

(35) Dessutom hävdade SG PAM efter utlämnandet av uppgifter att företaget ansåg att eventuella framtida åtaganden från ECL:s sida saknade betydelse för resultaten av den aktuella undersökningen och att ett avslutande av undersökningen skulle strida mot principen om god förvaltning, eftersom undersökningen har pågått i över ett år och omfattade kontroller på plats och på distans. Företaget ansåg vidare att undersökningen inte kunde avslutas mot bakgrund av kommissionens slutsatser om oriktiga och vilseledande uppgifter från ECL.

1.7.3 *Kommissionens bedömning av ansökan om återkallelse*

(36) Kommissionen noterade inledningsvis att ordalydelsen i artikel 9.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen, beträffande återkallande av klagomålet, använder verbet ”får” och att kommissionen därför inte är skyldig att avsluta förfarandet, utan endast har möjlighet att göra detta, med mindre ett sådant avslutande skulle strida mot unionens intresse. Med andra ord är kommissionen endast skyldig att undersöka om det strider mot unionens intresse att avsluta förfarandet om den överväger ett sådant avslutande. I detta fall anser kommissionen inte att det finns skäl att avsluta undersökningen.

(37) Kommissionen erinrade om att översynen inleddes eftersom ECL gått samman med sitt närstående företag. Sammanslagningen, som beskrivs i avsnitt 3.1, innebar en förändring av omständigheterna av bestående karaktär som, i enlighet med artikel 11.3 i den grundläggande antidumpningsförordningen, medförde att det krävdes en ny beräkning av den dumpningsmarginal som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.

(38) Dessutom ansåg kommissionen att en lämplig dumpningsmarginal måste fastställas mot bakgrund av behovet av att undanröja en snedvridning av handeln och återställa en effektiv konkurrens, särskilt i den aktuella situationen där vilseledande uppgifter lämnades.

(39) Kommissionen drog därför slutsatsen att det inte var lämpligt att avsluta översynen och därmed bortse från undersökningsresultaten i detta fall och beslutade att fortsätta undersökningen.

1.8 **Synpunkter på inledandet av undersökningen**

(40) Efter inledandet av undersökningen hävdade unionstillverkaren SG PAM att den under de senaste tio åren påverkats negativt av ECL:s illojala metoder och ökade dumpningsnivå.

(41) SG PAM hävdade även att begäran inte innehöll några uppgifter som stöder den påstådda minskningen av dumpningen eller kopplingen mellan fusionen och variationerna av dumpningsnivån. Företaget hävdade att förhållandet mellan ECL och SPL redan hade beaktats i den ursprungliga undersökningen och att siffror från båda företagen användes för att fastställa ECL:s dumpningsmarginal. Det ansåg även att översynen högst sannolikt skulle leda till att dumpningsmarginalen ökade.

(42) Som svar på detta hävdade ECL att SG PAM:s argument inte stöddes av fakta. ECL anser att SG PAM:s marknadsandel har ökat sedan den ursprungliga undersökningen, medan ECL:s totala försäljningsvolym på unionsmarknaden har minskat. ECL hävdade även att företagets försäljningspriser samtidigt ökade över nivån på de åtgärder som införts på dess export till unionen. Företaget ansåg att de ekonomiska resultaten, nya investeringar och den ökade försäljningen visade på ett utmärkt resultat från SG PAM.

(43) ECL påpekade dessutom att en tidigare begäran från SG PAM om en interimsöversyn mot ECL avslutades efter det att sistnämnda företag dragit tillbaka begäran. Detta innebar enligt ECL att SG PAM ansåg att ECL:s dumpning hade minskat. Enligt ECL gynnades SG PAM av alltför höga antidumpnings- och utjämningsåtgärder mot de indiska exporterande tillverkarna av den produkt som översynen gäller. ECL hävdade också att beslutet att inleda den aktuella interimsöversynen baserades på kommissionens bedömning, och inte på företagets egen bedömning, att fusionen påverkade företagets kostnadsstruktur.

(44) I samband med dessa påståenden noterade kommissionen att syftet med översynen var att fastställa den nya dumpningsnivån för ECL mot bakgrund av de förändrade omständigheterna. Den klargjorde också att uppgifterna från det närstående företaget SPL inte användes vid de ursprungliga dumpningsberäkningarna. Det faktum att uppgifterna från SPL inte användes i den ursprungliga antidumpningsundersökningen var inte heller den enda faktor som beaktades när översynen inleddes. Kommissionen fann att det faktum att fusionen medförde synergieffekter som minskade vissa kostnader som påverkade företagets drift och kostnader också beaktades. Översynen var därför motiverad och påståendet avvisades.

(45) SG PAM hävdade också att begäran inte uppfyllde standarderna för behandling av icke-konfidentiella uppgifter och att sökanden inte hade lämnat tillräckligt detaljerade icke-konfidentiella sammanfattningar för att det ska vara möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de konfidentiella uppgifterna för att uppfylla kraven i artikel 19 i den grundläggande antidumpningsförordningen.

(46) Kommissionen noterade att hela begäran var icke-konfidentiell. Dessutom noterade den att SG PAM inte konkret angav vilka uppgifter som saknades i den öppna handlingen. Kommissionen avvisade därför påståendet.

(47) SG PAM hävdade vidare att kommissionen bör förlänga undersökningsperioden för att ta hänsyn till den påstådda förändringen av omständigheterna. ECL:s fusion med det närstående företaget SPL trädde i kraft den 1 januari 2022. Kommissionen har emellertid valt att fastställa översynsperioden från och med den 1 april 2021 till och med den 31 mars 2022, för att anpassa den till det traditionella indiska räkenskapsåret. Enligt SG PAM innebar detta att tre fjärdedelar av översynsperioden (april 2021–december 2021) omfattade en period före de påstådda ändrade förhållandena, och uppgifterna från de tre föregående kvartalen skulle under alla omständigheter inte vara representativa för eventuella förändringar till följd av fusionen.

(48) Vad gäller påståendet om att översynsperioden var olämplig klargjorde kommissionen att det fastställdes att sammanslagningen i operativt och administrativt hänseende samt i redovisningshänseende, fick verkan retroaktivt ([10]) från och med den 1 oktober 2020. Den kunde därför bedöma fusionens verkan under hela översynsperioden. Påståendet avvisades därför.

(49) Enligt SG PAM borde kommissionen även ha kontrollerat skillnaderna i fråga om egenskaper mellan de rör som säljs i Indien respektive i unionen. Dessa skillnader hänförde sig enligt företagets uppfattning huvudsakligen till tryck- och tjocklekssklasser, vikt, längd och överdrag. Dessutom påpekade SG PAM att ECL sålde rör som var tyngre och att samma rör kan ha ett annat användningsområde i Indien än i unionen. Företaget gav ett exempel på rör av ”K9”-klassen ([11]) som enligt dess uppfattning ofta används i Indien för vatten, medan rör av ”K7”-klassen användes för samma ändamål i unionen. Enligt SG PAM kan dessa skillnader motivera justeringar för att möjliggöra en rättvis jämförelse mellan de produkter som säljs på den indiska hemmamarknaden och på unionsmarknaden. ECL höll inte med och lämnade närmare uppgifter om de tekniska egenskaper som dess produkter hade och de påstådda skillnaderna.

(50) Kommissionens praxis är att beräkna en dumpningsmarginal genom att jämföra normalvärdet för en produkttyp med exportpriset för en liknande produkttyp. De skillnader till vilka SG PAM har hänvisat till beaktades därför, eftersom de olika tryckklasserna ansågs utgöra olika produkttyper. Kommissionen ansåg att SG PAM:s farhågor hade åtgärdats helt.

([10]) Se fotnot 61 på sidan 271 i ECL:s årsrapport för räkenskapsåret 2020/2021.

([11]) ”K” visar en tryckklass baserad på de indiska inhemska standarder som gäller för den produkt som översynen gäller. Ju högre siffra som anges desto högre tryck kan röret motstå.

(51) SG PAM hävdade också att den nya organisationen av ECL:s koncern gav upphov till betydande möjligheter till korsvis kompensation, intern försäljning till icke marknadsmässiga värden, tjänster som inte rapporteras och/eller andra poster som väsentligen kan påverka kostnadsbedömningen och jämförelsen mellan företagets försäljning på hemmamarknaden och i EU. Därför anser företaget att kommissionen bör vara uppmärksam när den bedömer transaktioner mellan närstående enheter. I detta syfte lämnade SG PAM en sammanfattande beskrivning av ECL-koncernens kommersiella struktur samt faktorer som den anser att kommissionen bör beakta vid dumpningsberäkningen. SG PAM hänvisade till tillhandahållandet av koks som producerats av en av ECL:s fabriker i Haldia och till import av kol från Australien där vissa närstående parter till ECL kan ha varit inblandade. Enligt SG PAM gällde detsamma med avseende på unionsmarknaden, där ECL säljer via flera närstående parter. SG PAM hänvisade till de rabatter som anges i årsrapporterna från två av de närstående parterna, Electrosteel Trading SA och Electrosteel Europe SA, bonusar vid årets slut, försäljning till nollvärden och annan marknadspraxis. SG PAM hänvisade också till potentiella transaktioner som anges i årsbokslut från ECL:s enheter mellan ECL och Electrosteel Algeria SpA, Electrosteel Castings Gulf FZE (UAE), Electrosteel Bahrain Holding WLL (Bahrain) och Electrosteel Doha for Trading LLC (Qatar), som kommissionen bör undersöka för att kontrollera om dessa enheter eventuellt är delaktiga i försäljningen av den berörda produkten på unionsmarknaden.

(52) Kommissionen beaktade dessa faktorer i sin bedömning, granskade koncernens struktur och de närstående parternas organisation i den utsträckning som förhållandet var relevant för att fastställa en ny dumpningsmarginal för ECL. I detta syfte beaktade kommissionen det faktum att den produkt som översynen gäller såldes på unionsmarknaden via närstående parter.

(53) SG PAM hävdade att med tanke på att marknaden för järnmalm var snedvriden i Indien och dessa snedvridningar fastställdes i den ursprungliga förordningen om införande av en utjämningstull för de exporterande tillverkarna i Indien, bör kommissionen justera kostnaderna när normalvärdet konstruerades på grundval av artikel 2.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen.

(54) Unionsindustrin framförde samma påstående i den ursprungliga undersökningen. Vid den tidpunkten ansåg kommissionen att snedvridningen undersöktes och behandlades i den separata antisubventionsundersökningen och att det inte fanns något behov av att vidta ytterligare åtgärder med anledning av snedvridningen, eftersom detta skulle innebära att subventionens verkningar räknades dubbelt. Kommissionen vidhöll denna uppfattning.

2. PRODUKT SOM ÖVERSYNEN GÄLLER, BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 **Produkt som översynen gäller**

(55) Den produkt som är föremål för översyn är rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit), med undantag av rör av duktilt gjutjärn utan invändigt och utvändigt överdrag (*slätrör*) (*produkt som översynen gäller*).

2.2 **Berörd produkt**

(56) Den berörda produkten i denna undersökning är den produkt som översynen gäller, med ursprung i Indien och som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7303 00 10 och ex 7303 00 90 (Taric-nummer 7303 00 10 10 och 7303 00 90 10). Dessa KN-nummer och Taric-nummer nämns endast upplysningsvis och tullklassificeringen kan komma att ändras senare.

2.3 **Likadan produkt**

(57) Såsom fastställs i den ursprungliga undersökningen bekräftar denna interimsöversyn att följande produkter har både samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden:

— Den berörda produkten när den exporteras till unionen.

— Den produkt som översynen gäller som tillverkas och säljs på den inhemska marknaden i Indien.

— Den produkt som översynen gäller som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.

(58) Dessa produkter anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i den grundläggande antidumpningsförordningen.

3. RESULTAT

(59) I enlighet med artikel 11.3 i den grundläggande antidumpningsförordningen undersökte kommissionen om de omständigheter som ligger till grund för den nuvarande dumpningsmarginalen har förändrats och om denna förändring kunde anses vara av bestående karaktär.

3.1 **Väsentlig och bestående förändring av omständigheterna**

(60) Undersökningen bekräftade att SPL officiellt slogs samman med ECL efter att de relevanta indiska myndigheterna godkände sammanslagningsplanen för SPL med ECL den 31 december 2021. ECL övertog SPL och de två företagen bedrev därför verksamhet som en enhet från och med den 1 januari 2022. Från och med sistnämnda datum upphörde SPL att existera. ECL:s och SPL:s aktier slogs samman och tilldelades den 20 januari 2022 och tilldelningsförfarandet slutfördes i april 2022, men sammanslagningen ägde rum retroaktivt från och med den 1 oktober 2020 (se skäl 48).

(61) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att de omständigheter som låg till grund för införandet av de gällande åtgärderna hade ändrats i enlighet med artikel 11.3 i den grundläggande antidumpningsförordningen och att dessa ändringar motiverade en översyn av sökandens dumpningsmarginal.

(62) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade ECL att kommissionen inte gjorde någon bedömning av vilka synergieffekter sammanslagningen fick och att undersökningen därför borde avslutas.

(63) Kommissionen instämde inte i detta antagande eftersom den, såsom anges i avsnitt 1.7 och som meddelats de berörda parterna, hade dragit slutsatsen att sammanslagningen medförde synergieffekter som minskade vissa kostnader som påverkade företagets drift och kostnader. Slutsatsen om behovet av en partiell interimsöversyn upprepades också i skäl 113 i det allmänna utlämnandet av uppgifter av den 24 augusti 2023.

(64) Efter utlämnandet av uppgifter upprepade de indiska myndigheterna ECL:s argument och försvarade att interimsöversynen inte var nödvändig. De indiska myndigheterna höll visserligen med om att kommissionen enligt sin fasta praxis genomförde en partiell interimsöversyn vid sammanslagningar. De ansåg emellertid att det var annorlunda i ECL:s fall, eftersom både ECL och SPL ingick i den ursprungliga undersökningen och kommissionen hade valt att inte använda SPL:s uppgifter i den ursprungliga antidumpningsundersökningen. De ansåg därför inte att de behövde undersökas på nytt. Dessutom ansåg de indiska myndigheterna att kommissionen officiellt hade begärt att ECL skulle lämna in en begäran om interimsöversyn.

(65) För att fastställa kostnaderna för enheten efter sammanslagningen var kommissionen skyldig att, om ECL:s uppgifter inte avvisades, använda de sammanslagna enheternas konsoliderade försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader.

(66) Kommissionen ansåg även att det saknade betydelse huruvida ECL hade lämnat in begäran på eget initiativ, eller om kommissionen hade rekommenderat företaget att göra detta, eftersom kommissionen på grundval av artikel 11.3 fastställde att sammanslagningen medförde ”förändrade omständigheter av bestående karaktär”, vilket krävde fastställandet av en ny dumpningsmarginal (se avsnitt 3.1). Kommissionen avvisade således detta påstående.

(67) De indiska myndigheterna hävdade också att en begäran om interimsöversyn lämnades in både avseende utjämnings- och antidumpningsåtgärderna och att det var oskäligt att kommissionen endast genomförde antidumpningsöversynen, eftersom vissa subventionssystem inte längre var i kraft.

(68) Kommissionen erinrade om att ECL endast ingett en begäran om översyn av antidumpningsåtgärderna. Påståendet var därför inte motiverat.

3.2 **Samarbete och användning av tillgängliga uppgifter**

(69) I den ursprungliga undersökningen fastställdes dumpningsmarginalen för ECL (och andra samarbetsvilliga exporterande tillverkare) på grundval av den berörda produktens nettometallvikt. Detta innebär att den fastställdes på grundval av rörens vikt utan cementöverdrag och inte på grundval av deras totala vikt. ECL hade därför grundat sitt svar på antidumpningsfrågeformuläret endast på nettometallvikten.

3.2.1 *Den rapporterade nettometallviktens betydelse för dumpningsmarginalen*

(70) Den produkt som översynen gäller är stålrör med ett inre cementskikt för att förhindra korrosion. Dessutom har stålrören ett mycket tunt skyddslager på några millimeter på utsidan, vilket vanligen kallas överdrag. Vikten från ett rör med cementöverdrag definieras som cementöverdragsvikt (CML).

(71) De produkter som säljs på den indiska hemmamarknaden har ett annat överdrag ([12]) än de produkter som exporteras till unionen. Detta leder till att produkttyperna inte matchar vid beräkningen av dumpningsmarginalen. Trots att överdraget inte har någon betydande inverkan på produktionskostnaden eller på priset, måste normalvärdet konstrueras baserat på produktionskostnaderna på grund av den bristande matchningen. För att konstruera normalvärdet var det nödvändigt att multiplicera den totala vikten från de särskilda rör som såldes till unionen för varje produkttyp med den genomsnittliga tillverkningskostnaden per kilogram från den produkttypen.

(72) Rörens totala vikt omfattar vikten från metallen, cementet och överdraget. För de flesta av de typer som exporteras till unionen och enligt de nominella (teoretiska) standarderna ([13]) motsvarar metallen i röret i genomsnitt omkring 85 %, medan cementen i genomsnitt motsvarar 15 % av rörets totala vikt ([14]). Överdragets står för mellan 0,3–1 % av rörets totala vikt. Metallen står för den största delen av kostnaden, vilket innebär att denna kostnad definierar försäljningspriset för det slutliga röret.

(73) Endast den delen av röret som är av metall multipliceras med den genomsnittliga tillverkningskostnaden. Metallens vikt och dess motsvarande andel av rörens vikt har därför en direkt inverkan på beräkningen av normalvärdet och påverkar därför direkt dumpningsmarginalen. Om en för låg metallvikt rapporteras leder detta automatiskt till ett lägre konstruerat normalvärde och följaktligen till en lägre dumpningsmarginal ([15]). På samma sätt leder en underrapportering av metallvikten för försäljningen till unionen till ett högre genomsnittligt exportpris ([16]). Därför spelar det en avgörande roll för fastställandet av dumpningsmarginalen att den rapporterade metallvikten är korrekt. Med andra ord är det nödvändigt att den rapporterade metallvikten är korrekt för att en korrekt dumpningsmarginal ska kunna beräknas. Metallvikten påverkar dessutom både huruvida det fastställda normalvärdet och det fastställda exportpriset är korrekta.

3.2.2 *Metallvikt som ECL rapporterat i den aktuella undersökningen*

(74) Enligt de uppgifter som ECL lämnade vid kontrollen på plats genomfördes inte någon systematisk individuell vägning av de rör som företaget tillverkade. I stället vägdes en hel container eller en lastbil som var fullastad med rör på en vägningsanordning innan den lämnade ECL:s lokaler. Dessa containrar/lastbilar innehöll ett antal rör med olika diametrar med CML och överdrag och kan ha innehållit andra produkter såsom packningar, smörjmedel, kopplingar eller annat och kan även ha omfattat träbitar eller annat förpackningsmaterial. ECL hävdade att nettometallvikten i de rör som tillverkades registrerades i bokföringssystemet på grundval av en vägning av ett rör för varje produkttyp i varje beställning. Enligt ECL registrerades metallvikten för de rör som ingick i urvalet sedan i dess SAP-system och justerades kontinuerligt i enlighet med resultaten från varje stickprov. ECL hävdade att dessa uppgifter, som rapporterades i svaret på frågeformuläret och sedan användes för dumpningsberäkningen, således återspeglade rörens faktiska metallvikt.

([12]) Typen av överdrag beror på jordens korrosivitet. De vanligaste typerna är metallisk zinklegering eller metallisk zink-aluminiumlegering. På den indiska hemmamarknaden varierade överdragets tjocklek mellan 130 och 200 g/m^2, medan det varierade mellan 200 och 400 g/m^2 för exporten till unionen.

([13]) Den nominella vikten är en teoretisk standardvikt för ett rör som beräknas på grundval av dess mått och andelen cement och metall.

([14]) Beroende på rörets diameter varierar andelen stål mellan 80 och 90 % av rörets totala vikt, medan andelen cement varierar mellan 10 och 20 % av rörets totala vikt.

([15]) När exempelvis den genomsnittliga kostnaden beräknas på grundval av metallinnehållet, innebär en skillnad på 10 % av metallinnehållet från ett sålt rör en skillnad på 12,5 % av normalvärdet.

([16]) Detta gäller till exempel för ett rör som säljs med ett värde på 100 euro. Olika genomsnittliga exportpriser uppkommer beroende på vilket metallinnehåll som används som nämnare. Om värdet på 100 euro divideras med 50 kg erhålls ett värde på 2 euro/kg. Om metallhalten är 60 kg är det genomsnittliga exportpriset 1,81 euro/kg.

(75) För att kontrollera att den nettometallvikt som ECL registrerat i SAP var korrekt bad kommissionen företaget att lämna ytterligare uppgifter om rörens (totala) ”bruttovikt” (inbegripet CML och överdrag) samt produktions- och försäljningsuppgifter uttryckta i meter.

(76) Bruttovikten, kallad ”Kanta”-vikten för inhemsk försäljning, utgör rörens vikt inklusive CML och överdrag. Företaget förde register över bruttovikten för en lastad lastbil eller container på vägningsanläggningen, inklusive förpackningar. Genom att begära in denna ytterligare information försökte kommissionen dubbelkontrollera att den nettometallvikt som företaget rapporterat var korrekt.

(77) Efter en jämförelse av de ytterligare uppgifter som ECL lämnat upptäckte kommissionen avvikelser när det gällde bruttovikten mellan den undersökta produkten som såldes på exportmarknaden och den undersökta produkten som såldes på den inhemska marknaden. Skillnaden rörde särskilt cementöverdragets vikt i produkter som såldes på den inhemska marknaden jämfört med dess vikt i produkter som såldes på unionsmarknaden.

(78) Eftersom det saknades ([17]) en CML-vikt på den inhemska marknaden, gjorde kommissionen en jämförelse mellan den genomsnittliga Kanta-vikten per meter rör som såldes på den inhemska marknaden med CML-vikten för rör som såldes på export med användning av de uppgifter som ECL har lämnat som grundas på rörens längd (i meter). Kommissionen konstaterade att rörens rapporterade bruttovikt per meter i genomsnitt var mer än [5–15 %] högre för exportförsäljning jämfört med inhemsk försäljning ([18]). Eftersom de rapporterade uppgifterna om den inhemska marknaden omfattade förpackningar, medan förpackningarna inte ingick i den rapporterade vikten för försäljning till unionen, drog kommissionen slutsatsen att den faktiska skillnaden var ännu större.

(79) För att erhålla ett så exakt resultat som möjligt begränsade kommissionen jämförelsen till nästan identiska produkttyper som såldes både på den indiska hemmamarknaden och på unionsmarknaden. Vid jämförelsen mellan nästan identiska produkttyper ([19]) (där endast det utvändiga överdraget skiljer sig åt) noterade kommissionen att den rapporterade nettometallvikten var identisk, medan CML-vikten alltid var betydligt högre för exportförsäljningen. Kommissionen fann att rörens totala (brutto)vikt i genomsnitt var [5–15 %] högre vid export. För vissa produkttyper var skillnaden hela [5–15 %]. Detta innebar att rörens vikt per meter i genomsnitt var [10–20 %] högre när de såldes på export jämfört med nästan identiska rör som såldes på hemmamarknaden. Kommissionen noterade också att dessa avvikelser alltid gick åt ett håll, nämligen att den exporterade produktens vikt underskattades. Denna underskattning medförde, såsom förklaras i skäl 72, att ECL:s dumpningsmarginal sänktes.

(80) Mot bakgrund av ovanstående betraktade kommissionen dessa avvikelser som bevisning för felaktig rapportering av viktuppgifter beträffande försäljningen. Såsom anges i skäl 40 är en riktig rapportering av viktuppgifter avgörande för att en korrekt dumpningsmarginal ska kunna beräknas. Felaktig rapportering av viktuppgifter kan särskilt leda till att den faktiska dumpningsmarginalen minskar. Den 29 juni 2023 bad kommissionen därför ECL att lämna förklaringar till dessa avvikelser.

(81) ECL svarade att jämförelsen mellan exportförsäljningen och den inhemska försäljningen påverkades av skillnader mellan produktmixen på båda marknaderna och att skillnaderna för rör på upp till 300 mm i diameter berodde på att olika standarder var tillämpliga för cementöverdraget i unionen och på de indiska inhemska marknaderna. Sökanden ansåg också att vissa skillnader förekom eftersom olika typer av överdrag användes på den inhemska marknaden och exportmarknaden samt att transportförpackningarna skilde sig åt.

(82) Kommissionen ansåg att även om vissa skillnader faktiskt kunde påverkas av en annan produktmix, kunde de skäl som ECL anfört inte i tillräcklig omfattning förklara de skillnader som konstaterades vid jämförelsen av nästan identiska produkttyper ([20]).

([17]) ECL tillhandahöll CML-vikten för den inhemska försäljningen efter kommissionens analys av viktskillnaderna.
([18]) Skillnaden i procent uttrycks i förhållande till nettometallvikten.
([19]) Med nästan identiska produkttyper avses rör med samma yttre/inre diameter som tillverkas enligt samma standard. Det enda som skiljer sig åt är överdraget.
([20]) Förutom överdraget var rören identiska.

(83) Under kontrollbesöket på plats fastställde kommissionen dessutom att cementöverdragets tjocklek var identiskt för rör med samma diameter på den inhemska marknaden och exportmarknaden. Vidare användes identiska produktnummer både för den inhemska marknaden och unionsmarknaden i ECL:s eget system för produktnummer. Dessutom användes samma produktionslinjer och samma produktionsmetod. Om rör för export hade haft en annan cementtjocklek skulle dessa produkter ha haft en annan produktkod, vilket inte var fallet.

(84) ECL:s argument att det finns olika standarder för cementtjocklek på den indiska marknaden och på unionsmarknaden var endast tillämpligt på rör med en diameter på upp till 300 mm. Kommissionen fann emellertid även avvikelser för rör med en diameter på över 300 mm, för vilka kraven i standarderna avseende cementöverdragets tjocklek var identiska för båda marknaderna. På grundval av den nettometallvikt som ECL rapporterat beräknade kommissionen att cementöverdraget skulle behöva vara dubbelt för vissa produkttyper för exportmarknaden jämfört med den inhemska marknaden.

(85) Såsom bekräftas av ECL:s eget yttrande hade de (olika) typerna av överdrag för exportmarknaden en minimal inverkan på rörets totala vikt och utgjorde endast omkring [0–3 %] av den totala vikten. Skillnaderna vad gäller överdraget kunde därför inte orsaka en viktskillnad på upp till nästan [10–20 %]. Avseende transportförpackningarna erhöll kommissionen uppgifter på plats som bekräftade att den bruttovikt som rapporterats för den inhemska försäljningen omfattade förpackningar och andra produkter (smörjmedel och packningar). Även om förpackningar med mera skulle ha undantagits, fastställdes det vid kontrollbesöket på plats i fabriken att de inhemska förpackningarnas och exportförpackningarnas andel av den totala vikten uppgick till omkring [0–3 %] och därför var försumbara i förhållande till rörens totala vikt.

(86) Kommissionen drog därför slutsatsen att skillnaderna för rör med en diameter på 300 mm endast till viss del ([21]) kunde förklaras med argumentet att skillnaderna berodde på olika standarder beträffande cementöverdragets tjocklek som är tillämpliga på unionsmarknaden och den indiska marknaden. För rör som är större än 300 mm kunde skillnaden inte motiveras av olika standarder för CML, olika typer av överdrag eller skillnader beträffande transportförpackningarna.

(87) Med hänsyn till att sökandens förklaring till viktskillnaderna motsades i samtliga hänseenden av uppgifterna i ärendehandlingarna, förefaller den enda förklaringen vara att sökanden hade lämnat felaktiga uppgifter om den berörda produktens vikt eller längd i sitt redovisningssystem för att minska sin dumpningsmarginal. Därigenom lämnade sökanden oriktiga eller vilseledande uppgifter i den mening som avses i artikel 18.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen, vilket väsentligen hindrade undersökningen.

3.3 **De indiska myndigheternas synpunkter på användningen av tillgängliga uppgifter**

(88) De indiska myndigheterna påpekade att undersökningen inleddes på kommissionens initiativ och att de ansåg att den inte var nödvändig. De hävdade att ECL:s uppgifter bör godtas, eftersom det inte förelåg några skillnader med avseende på den nettometallvikt som rapporterats på den inhemska marknaden och unionsmarknaden. De noterade att ECL hade använt samma metod för sin rapportering som i det ursprungliga fallet (baserad på nettometallvikten) och att kommissionen godtagit (samma) metod i alla tidigare undersökningar. De indiska myndigheterna ansåg att eftersom metoden inte hade ändrats och företaget inte heller hade ändrat sitt sätt att rapportera uppgifterna kunde man inte bortse från de uppgifter/den information som ECL hade lämnat.

(89) De indiska myndigheterna kommenterade också slutsatserna beträffande de avvikelser som kommissionen identifierade i artikel 18-skrivelsen mellan nettometallvikten, CML-vikten och ”Kanta-vikten”. I detta sammanhang hävdade företaget att alla tre vikterna hade olika syfte och grunder och därför inte kunde användas för någon jämförande analys.

(90) De indiska myndigheterna hävdade särskilt att industrin använde nettometallvikten för all intern och lagstadgad registrering. Den berörda produkttillverkaren eller kommissionen har hittills inte betraktat cementöverdraget som ett väsentligt kriterium för något ändamål, inbegripet produktkontrollnumren ([22]). Enligt nämnda myndigheter talar

([21]) Högst [0–10] procentenheter för vissa produkttyper.
([22]) Alfanumeriska koder som i början av undersökningen tilldelades varje typ av den berörda produkten.

för detta tillvägagångssätt att inte ens företaget SG PAM inkluderade cement som ett relevant kriterium samtidigt som produktegenskaperna angavs, och att även kommissionen godtagit produktkontrollnumren utan att inkludera cement som ett separat kriterium i alla undersökningar som hittills har gjorts. De indiska myndigheter hävdade att det varken föreföll önskvärt eller motiverat att avvika från den fastställda metoden i en partiell interimsöversyn. Kommissionens förslag att tillämpa tillgängliga uppgifter på grundval av skillnaden i cementvikt skulle därför både vara oproportionerligt och omotiverat med hänsyn till att ECL samarbetat fullt ut i alla undersökningar under åren.

(91) De indiska myndigheterna tillade också att Kanta-vikten inte enbart omfattade själva rörets vikt (nettometallvikten) utan även från cementet, invändigt och utvändigt överdrag, förpackningsmaterial och andra föremål såsom distansring, smörjmedel osv. Eftersom Kanta-vikten omfattar vikter från andra produkter än den berörda produkten, varierar den från försändning till försändning och därför bör den inte användas för någon beräkning eller analys.

(92) Kommissionen noterade inledningsvis att undersökningen inleddes på sökandenas begäran (se skäl 8). Denna begäran kan visserligen ha grundats på informella diskussioner med kommissionen om de effekter fusionen med SPL skulle medföra, men detta ändrar inte det faktum att det var sökanden som beslutade att begära översynen.

(93) Dessutom beaktade kommissionen förklaringarna avseende de olika måttenheter som industrin använde. Den bekräftade att ECL hade rapporterat uppgifter som baserades på nettometallvikten i linje med vad kommissionen begärde i denna undersökning, och i linje med den metod som användes i de tidigare undersökningarna. För att kontrollera huruvida de tillhandahållna uppgifterna som grundade sig på nettometallvikten var riktiga, och i avsaknad av information om metallvikten från enskilda rör, fokuserade kommissionen under kontrollförfarandet på att fastställa huruvida de uppgifter som ECL lämnat var riktiga och dubbelkontrollerade uppgifterna mot olika måttenheter, såsom bruttovikt och meter. Kommissionen tittade också på uppgifter som rapporterats för den inhemska marknaden och exportmarknaden. När kommissionen dubbelkontrollerade huruvida uppgifterna var riktiga fann den avvikelser som pekade på att de uppgifter som lämnats in och grundades på nettometallvikten var felaktiga. Kommissionens avsikt var därför inte att använda en annan metod än den som användes i den ursprungliga antidumpningsundersökningen, utan snarare att kontrollera att ECL hade rapporterat korrekta uppgifter.

(94) De indiska myndigheterna ansåg även att kommissionens enligt sin fasta praxis, när de produkter som såldes på den inhemska marknaden inte var likadana som de produkter som såldes på unionsmarknaden, brukade konstruera normalvärdet på grundval av tillverkningskostnaden. De indiska myndigheterna hävdade därför att de skillnader som föreligger när det gäller vikten från de produkter som säljs på den inhemska marknaden och på EU-marknaden saknar betydelse för denna undersökning.

(95) Sammanfattningsvis ansåg de indiska myndigheterna att förslaget att använda sig av ”tillgängliga uppgifter” inte var motiverat och att kommissionen bör godta de uppgifter som den samarbetsvilliga exportören lämnat och fatta beslut i enlighet därmed.

(96) Kommissionen bekräftade att den i enlighet med den ursprungliga metoden, eftersom det inte såldes några direkt jämförbara produkter på unionsmarknaden och exportmarknaden, hade för avsikt att konstruera normalvärdet på grundval av tillverkningskostnaderna. Såsom förklaras i skäl 72 spelar det en avgörande roll för fastställandet av dumpningsmarginalen att den rapporterade metallvikten är korrekt. Kommissionen drog därför slutsatsen att korrekta uppgifter om vikten även behövs om normalvärdet ska konstrueras. Om det konstaterades att uppgifterna inte var tillförlitliga kunde de följaktligen inte i sig användas för att fastställa normalvärdet.

3.4 **ECL:s synpunkter på användningen av ”tillgängliga uppgifter”**

(97) I sitt svar på artikel 18-skrivelsen ansåg ECL att tillämpningen av tillgängliga uppgifter inte var motiverad och saknade faktagrund, eftersom den baserades på en jämförelse av vikter från produkter som inte är jämförbara och flera variabler inte beaktades. Företaget ansåg dessutom att kommissionens beräkningar i artikel 18-skrivelsen inte var korrekta.

3.4.1.1 Uppgifter om vikt baserades på ECL:s bokföring och reviderade räkenskaper

(98) ECL hävdade att den rapporterade metallvikten var korrekt och att ECL inte hade lämnat några oriktiga eller vilseledande uppgifter, inbegripet avseende metallvikten. Företaget ansåg att alla vikter som det rapporterat under undersökningens gång baserades på dess SAP-system och/eller även angavs på fakturor som utfärdats till kunder i unionen och på exportdokumentationen.

(99) Med avseende på metallvikten hävdade ECL att uppgifterna baserades på företagets SAP-system och att kommissionen hade kontrollerat att det var korrekt vid kontrollen på plats. Uppgifterna grundades på produktionen och förbrukningen av metall och motsvarade ECL:s årsrapport och mängden metall i lagret som registrerats i SAP. Kommissionen hade kontrollerat alla dessa källor. Företaget hävdade vidare att metallvikten även angavs i bilagorna till packlistan för export (tillsammans med netto- och bruttovikterna) och att dessa vikter motsvarade de vikter som ECL rapporterat i svaret på frågeformuläret.

(100) ECL hävdade också att SAP-uppgifterna granskades av externa revisorer varje kvartal, vilket kommissionen har kontrollerat, och överensstämde med företagets årsredovisning. Tulldeklarationer, transport av varor och andra lagstadgade krav grundades på de fakturor och exportdokument som tidigare utfärdats (under översynsperioden) till närstående och icke-närstående kunder, vilka genererades automatiskt i SAP på grundval av de faktiska uppgifterna från vägningsanläggningen som matades in i systemet på fabriken av dussintals av anställda vid ECL. ECL ansåg därför att det inte kunde ifrågasättas att uppgifterna i SAP och fakturorna var äkta och korrekta.

(101) ECL hävdade även att de olika vikter som företaget registrerade och rapporterade till kommissionen motsvarade exportuppgifter till tredjeländer. Företaget gjorde gällande att de olika produkttypernas nettometallvikt och CML-vikt när de exporterades till tredjeländer var jämförbara med samma produkttyper när de exporterades till unionen.

(102) Dessutom hävdade ECL att företaget granskades och inspekterades av internationella standardiseringsmyndigheter som kontrollerade att dess räkenskaper var korrekta. ECL lämnade särskilt in en inspektionsrapport från ett oberoende inspektionsföretag som beställts av en kund från företaget från ett tredjeland. I rapporten anges rörens genomsnittliga vikt och detta bevisade enligt ECL:s uppfattning att vikten per meter från de produkttyper som såldes på unionsmarknaden var likartad eller låg nära den CML-vikt som ECL rapporterat, och det framgick också att cementöverdragets tjocklek varierade.

(103) ECL erinrade om att företaget kontrollerade och fokuserade på metallvikten eftersom metallen utgjorde den viktigaste kostnadsdrivande faktorn och övervakades kontinuerligt under produktionsprocessen, medan cementöverdraget endast stod för omkring [0–3 %] av den totala kostnaden. Kanta- och CML-vikterna kontrollerades och var huvudsakligen relevanta för beräkningen av transportkostnaderna.

(104) ECL hävdade därför att rörens vikt, beroende på ett företags praxis, kan uttryckas baserat på nettometall- eller CML-vikt, vilket också bekräftades av SG PAM i dess synpunkter. Den nominella metall- och CML-vikten för respektive standard har härletts mot denna bakgrund. Den nominella vikten var enligt ECL en vikt som en tillverkare skulle sträva efter, men utgjorde inte någon orubblig standard. Enligt ECL var därför högre cementvärden och cementkvoter tillåtna och förekom även rutinmässigt.

(105) Kommissionen noterade sökandens olika förklaringar med avseende på de olika vikterna och det faktum att de uppgifter som företaget rapporterade baserades på dess SAP-system, att det var föremål för revision från externa revisorer för godkännande av dess räkenskaper och var föremål för kontroll av huruvida dess produkter överensstämde med de olika internationella standarderna. Kommissionen höll också med om att den kunde kontrollera och koppla den totala nettometallförbrukning som ECL rapporterat för översynsperioden till SAP-systemet och dess årsredovisning.

(106) Parametrar såsom enskilda rörs metall-, cementvikt eller längd för de olika produkterna och marknaderna och hur de fördelades mellan produkterna var emellertid variabler som företaget registrerade i systemet.

(107) Inledningsvis noterade kommissionen, på grundval av de uppgifter som ECL lämnat, att enskilda rörs vikt inte registrerades systematiskt, i motsats till vad ECL hävdade.

(108) Kommissionen noterade att den rapporterade nettometallvikten för samma produkttyp i allmänhet låg nära den nominella vikten, vilket enligt kommissionens uppfattning inte stödde ECL:s argument att den justerades på grundval av den faktiska vikten. Det konstaterades också att liknande nettometallvikter rapporterades för olika beställningar. Användningen av den faktiska nettometallvikten för varje beställning bör ha resulterat i en annan nettometallvikt per beställning, vilket inte var fallet.

(109) Det faktum att nettometallvikten i verkligheten inte alltid motsvarade den nominella vikten framgick av inspektionsrapporter från ett oberoende inspektionsföretag som ECL lämnade in för att visa att cementöverdragets tjocklek varierade. Samma dokument visade tydligt att nettometallvikten överskred den nominella vikten med över [0–10 %] för de rör som testades. Enligt kommissionens uppfattning visade detta vidare att det var osannolikt att den nettometallvikt som ECL rapporterat återspeglade verkligheten.

(110) Vidare registrerade företaget andra parametrar, t.ex. kommissionens produktkontrollnummer, i SAP-programmet, för att när som helst kunna ta fram rapporter, till och med utanför undersökningsperioden.

(111) Kommissionen noterade därför att även om den totala metallförbrukningen överensstämde med årsredovisningen baserades vissa nyckelparametrar för enskilda produktions- och försäljningstransaktioner, t.ex. vikt per meter, enbart på de uppgifter som ECL registrerade i SAP-systemet. Vidare kunde det varken kontrolleras eller dubbelkontrolleras att denna information var korrekt på den enskilda transaktionsnivån genom hänvisning till styrkande handlingar och andra interna eller externa bevis. Dessa omständigheter bekräftade undersökningsresultaten, nämligen att de uppgifter som rapporterats på enskild transaktionsnivå inte var korrekta. Kommissionen höll därför inte med om att en situation där samlade uppgifter matchades med SAP-systemet i sig utgjorde avgörande bevis för att uppgifterna automatiskt var korrekta på enskild transaktionsnivå.

(112) Kommissionen noterade också att enligt ECL angavs uppgifterna om nettometallvikten endast i förpackningsdokument för export, medan det inte påstods förekomma några packlistor på den inhemska marknaden. Uppgifterna kunde därför inte kontrolleras från båda hållen. Såsom kommissionen noterade kunde uppgifterna om nettometallvikten i exportdokumentationen inte heller kontrolleras av transportören (eller av kunden), eftersom de transporterade rören omfattade CML och överdrag, medan transporten fastställdes på grundval av den totala (brutto)vikten. Samtidigt uttrycktes beställningar och fakturor i meter för kunden. Uppgifterna om nettometallvikten kunde därför inte kontrolleras av någon tredje part. Kommissionen ansåg därför inte att det faktum att nettometallvikten angavs i transportdokumenten utgjorde ytterligare bevisning för att uppgifterna var korrekta.

(113) I enlighet med metoden i den ursprungliga antidumpningsundersökningen rapporterade ECL inledningsvis nettometallvikten för varje transaktion från sin försäljning på den inhemska marknaden och unionsmarknaden. Till skillnad från fakturorna för unionsmarknaden angavs inte nettometallvikten på fakturorna för den inhemska försäljningen. Eftersom den exempelvis inte heller angavs i nationella transportdokument eller packningslistor kunde kommissionen inte kontrollera att nettometallvikten var korrekt.

(114) Avvikelsen upptäcktes först sedan kommissionen mottagit de uppgifter som gjorde det möjligt för den att jämföra Kanta-vikten på den inhemska marknaden med CML-vikten på unionsmarknaden.

(115) Kommissionen noterade även att ECL (och andra tillverkare) generellt noga skulle övervaka metallviktförbrukningen. Kommissionen noterade också förklaringarna rörande nettometallvikten, den nominella vikten och det faktum att det inte var en strikt standard, samt att högre cementvärden och cementkvoter var tillåtna och rutinmässigt förekom. Kommissionen ansåg emellertid att dessa förklaringar inte gjorde det möjligt att dra slutsatsen att ECL rapporterade nettometallvikten på ett korrekt sätt. Kommissionen anser att ECL inte har förklarat varför produkter konsekvent rapporterades som tyngre på exportförsäljningssidan, jämfört med nästan identiska produkter som såldes på hemmamarknaden, och definitivt inte när det gäller produkter för vilka samma standard tillämpades med avseende på cementöverdragets tjocklek.

3.4.1.2 Påstådda avvikelser som anges i artikel 18-skrivelsen

(116) ECL hävdade vidare att beräkningarna i artikel 18-skrivelsen inte var korrekta, eftersom produktmixen och de olika rörstandarder som gällde i unionen och på de inhemska marknaderna inte beaktades vid beräkningen av skillnaden på [5–15 %]. En sådan jämförelse skulle endast vara korrekt om identiska produkter hade sålts i samma utsträckning på båda marknaderna. Företaget ansåg att skillnaden främst berodde på skillnaden mellan de indiska standarderna och unionsstandarderna för cementöverdragets tjocklek. Skillnaderna kunde inte ligga till grund för antagandet att ECL:s uppgifter var oriktiga eller vilseledande.

(117) Såsom kommissionen redan har noterat i avsnitt 3.2.2 beaktade den det faktum att den jämförelse som gjordes på grundval av den totala exporten och den totala inhemska försäljningen faktiskt baserades på olika produktsammansättning, vilket skulle kunna påverka resultatet. Den gjorde emellertid denna jämförelse för att visa att det förelåg en systematisk skillnad i vikt per meter mellan de produkter som såldes på exportmarknaden jämfört med den inhemska marknaden, innan undersökningen begränsades till en jämförelse mellan nästan identiska produkttyper (vilken bekräftade att det även förelåg en skillnad för nästan identiska typer). Kommissionen noterade samtidigt att ECL, bortsett från ett allmänt påstående om att tunnare rör som till övervägande del såldes på exportmarknaden skulle innehålla mer cement, inte tillhandahöll någon ytterligare bevisning för att förklara varför de rörtyper som såldes på exportmarknaden systematiskt var tyngre än de rörtyper som såldes på hemmamarknaden. Förklaringarna avseende skillnaderna i standarder för cementöverdrag för olika produkter gällde endast rör med låg diameter (under 300 mm) och var därför inte giltiga för alla de andra produkttyper som kommissionen jämförde och där standarderna var identiska vad gällde CML.

(118) ECL anser vidare att kommissionens slutsats att cementöverdraget var identiskt för nästan identiska produkter som såldes på unionsmarknaden och den inhemska marknaden var felaktig och att skillnaderna i tjocklek bör beaktas. Företaget beräknade att viktskillnaderna mellan nästan identiska produkter var [0–5 %] och inte [5–15 %] som kommissionen hade beräknat. ECL upprepade att cementöverdragets tjocklek endast var jämförbart för rör med en diameter på över 300 mm, men inte för rör med en diameter på mellan 80 och 300 mm. För rör med en diameter på mellan 80 och 300 mm skulle cementöverdraget ha en nominell tjocklek på 4 mm enligt EN 545:2006, vilket var standarden för rör av K-klassen som exporterades till unionen. Enligt IS 8329, som var standarden för rör av K-klassen för den indiska marknaden, var cementöverdragets nominella tjocklek däremot 3 mm. ECL hävdade därför att kommissionens beräkningar skulle justeras med denna skillnad i cementöverdrag mellan den inhemska marknaden och exportmarknaden och för diametrar mellan 80 och 300 mm. Denna skillnad uppgick till [25–35 %].

(119) ECL höll inte heller med om att företagets interna produktkoder återspeglade produktspecifikationerna. Företaget hävdade att dess interna produktkoder omfattade rörets diameter och klass samt de aspekter som hänför sig till metallvikten, men inte de multipla varianterna, inbegripet standarderna, zinkbeläggning, CML, färg osv. Dessa varianter angavs i SAP-ordern och ett dokument kallat ”frisläppandet av produktionsbelastningen”, som utgjorde grunden för tillverkningen och försäljningen, där den relevanta standarden angavs ([23]). ECL kunde därför inte ha sålt rör av K-klassen på grundval av indiska standarder på unionsmarknaden. Standarden angavs dessutom i de fakturor för försäljningen i unionen som lämnats in till kommissionen. Kommissionens antagande/bedömning kunde därför inte anses vara sakligt korrekt.

(120) ECL hävdade också att kommissionen bör ha tagit hänsyn till det faktum att zinköverdraget var tyngre på exportsidan och att det kunde föreligga skillnader mellan kalibreringen av den vägningsanordning som användes för lastbilar för export och de vägningsanordningar som användes för inhemsk försäljning.

(121) Enligt företaget utgjorde de jämförbara produkttyper som identifierades i artikel 18-skrivelsen endast [0–5 %] av exporten under översynsperioden och därför kunde kommissionen inte förlita sig på en sådan jämförelse. Kommissionen kunde följaktligen inte förkasta alla uppgifter, särskilt inte när en part lämnade uppgifterna i tid och de var kontrollerbara samt parten agerade efter bästa förmåga. Enligt ECL utgjorde en otydlig och uppenbart felaktig beräkning av vikten inte någon objektiv grund för att tillämpa tillgängliga uppgifter med avseende på den rapporterade metallvikten, samt gjorde inte att samtliga uppgifter om metallvikten från företaget blev oanvändbara eller otillförlitliga.

([23]) Enligt ECL utgör frisläppandet av produktionsbelastningen ett dokument där produktionsvolymen och de uppgifter som ligger till grund för produktionen anges.

(122) Kommissionen har analyserat de nya uppgifter och argument som ECL lagt fram på nytt.

(123) Den räknade om skillnaden i bruttovikt för den inhemska marknaden och exportmarknaden på grundval av det vägda genomsnittet, såsom ECL hade förslagit. Skillnaden i bruttovikt mellan den inhemska marknaden och exportmarknaden var fortfarande betydande ([5–15 %]). Dessutom var skillnaden fortfarande upp till [10–20 %] för vissa produkttyper. Sökanden kunde inte förklara denna skillnad.

(124) Såsom anges i skäl 82 motsade det faktum att vissa typer måste tillverkas med lägre CML enligt kommissionens uppfattning de uppgifter som erhölls vid kontrollen på plats. I ECL:s katalog för den inhemska marknaden angavs dessutom att tjockleken på rör med en diameter under 300 mm var 3,5 mm. Därför tillverkade ECL dessa diametrar enligt katalogen med en tjocklek på 3,5 mm och inte 3 mm, som företaget hävdade. Med hänsyn till den tillåtna toleransen i tjocklek på båda marknaderna uppfyllde rören på 3,5–4 mm standarderna på båda marknaderna.

(125) Kommissionen gjorde trots detta en ny jämförelse genom att inkludera den påstådda skillnaden i cementöverdrag samt skillnaden i zinköverdrag enligt ECL:s uppgifter. Även efter en justering av dessa skillnader förblev skillnaden i bruttovikt mellan den inhemska marknaden och exportmarknaden fortfarande betydande, dvs. i genomsnitt [0–10 %], med skillnader på upp till [5–20 %] för vissa produkttyper. När det gäller cementöverdraget, om man utgick från att det var korrekt rapporterat, visade analysen att för vissa produkttyper skulle cementöverdraget i genomsnitt innehålla [30–75 %] mer cement för rör som säljs på export, med skillnader för vissa produkttyper på upp till [20–100 %].

(126) Kommissionen klargjorde vidare att de nästan identiska produkterna (inbegripet de produkter som kommissionen justerade för att överdraget påstått var tjockare) stod för [10–30 %] av försäljningen till unionen och inte [0–3 %] såsom ECL hävdade.

(127) Såsom förklaras i skäl 125 rapporterades emellertid alla produkter som exporterades till unionen i genomsnitt vara tyngre. För de produkter som inte såldes på hemmamarknaden jämförde kommissionen de typer som såldes på exportmarknaden med den nominella (teoretiska) vikten. Även för dessa typer var viktskillnaden ungefär densamma som för den nästan identiska produkten. Resultatet av beräkningarna för de produkter som inte såldes på den inhemska marknaden låg i linje med den jämförelse som gjordes för de produkter som såldes på den inhemska marknaden och visade på en oförklarlig viktskillnad. Om rapporteringen var korrekt skulle detta ha resulterat i ett rör med ett mycket tjockare cementöverdrag på exportsidan (i genomsnitt [30–75 %] mer cement med skillnader på upp till [100–150 %]).

3.4.1.3 Skillnader mellan nominell och faktisk tjocklek på exportmarknaden och den inhemska marknaden

(128) ECL lämnade även synpunkter på kommissionens beräkningar av cementöverdragets nominella tjocklek och dess vikt. Företaget hävdade att beräkningarna av det nominella cementöverdraget och vikten i artikel 18-skrivelsen inte var korrekta för flera diametrar och på grund av att fukthalten behövde justeras. Fukthalten fanns kvar i cementöverdraget och gjorde därför att vikten ökade. Om fukthalten beaktades var skillnaden mellan den nominella CLM-vikten och den vikt som ECL rapporterat mycket lägre.

(129) ECL hävdade dessutom att cementöverdraget i allmänhet var tjockare på rör som exporteras till unionen än det nominella cementöverdraget, och tjockare på rör som exporteras till andra tredjeländer, för att undvika att de avvisas. Företaget ansåg att detta även framgick av inspektionsrapporterna från det oberoende inspektionsföretaget. Som ytterligare bevisning ingav ECL en skrivelse som utfärdats av en expert från ECL:s närstående företag, som också var företrädare i standardiseringsorganen, vilken bekräftade att cementöverdraget var tjockare på exportmarknaden.

(130) Kommissionen noterade att de sålda rören kunde innehålla kvarvarande fukt. Detta kan emellertid endast gälla för transporter som lämnar fabriken en kort tid efter att rören har tillverkats. Kommissionen noterade att fukthalten visserligen minskade med tiden, men att fuktnivån skulle vara stabil efter tre dagar. ECL lade inte heller fram någon bevisning för eller kvantifierade hur fukthalten påverkade cementöverdragets vikt och rörets totala vikt. Kommissionen ansåg att dessa slutsatser var teoretiska, eftersom ECL inte kunde fastställa det exakta tidsspannet mellan den tidpunkt då produkterna tillverkades och exporterades.

(131) I detta hänseende noterade kommissionen även att den vägda genomsnittliga variationen var minst, omkring [0–3 %], när den jämförde den nominella (teoretiska) CML-vikten med den rapporterade CML-vikten för den inhemska marknaden. För exportmarknaden var variationen mycket större. Variationen var i genomsnitt [0–10 %], i vissa fall upp till [15–30 %]. Enligt kommissionens uppfattning visade detta dessutom att de viktuppgifter som ECL rapporterat inte var korrekta.

(132) Dessutom visade rapporten från det oberoende inspektionsföretaget att cementöverdragets tjocklek (och därmed vikt) kan variera. Rapporten visade emellertid samtidigt att liknande variationer förekom vad gäller nettometallvikten, vilken enligt ECL genomgående rapporterades ligga mycket nära den nominella (teoretiska) vikten. I rapporten förklaras emellertid inte varför det endast förelåg avvikelser från den nominella vikten på exportmarknaden och varför de låg nära det nominella värdet på hemmamarknaden.

(133) När det gäller det allmänna påståendet att rör som exporterades skulle vara tjockare än de som ECL tillverkade för den inhemska marknaden, upprepade kommissionen att denna information aldrig nämndes vid kontrollen på plats. Tvärtom konstaterade kommissionen att rör med samma diametrar alltid hade liknande cementöverdrag. Kommissionen ansåg inte heller att skrivelsen från experten från ECL:s närstående företag bekräftade att alla rör avsedda för unionsmarknaden i allmänhet måste ha ett tjockare cementöverdrag. I skrivelsen sammanfattades endast de olika standarderna och bekräftades att det enligt standarden krävs 4 mm CML för diametrar under 300 mm. Även om det faktiskt angavs att EU-standarden uppställde strängare krav med avseende på sprickor i cementbruket, motiverade detta enligt kommissionen inte att cementöverdraget behövde vara tjockare än vad som angavs i EU-standarden. Någon bevisning för att ett tjockare cementöverdrag skulle leda till färre sprickor har inte heller tillhandahållits. Enligt ECL:s produktbroschyr går det exempelvis inte att undvika sprickbildning, oavsett tjocklek. Sprickor som kan uppstå under transporten måste, tillsammans med andra isolerade sprickor, godtas och dessa sprickor kommer att försvinna när röret kommer i kontakt med vatten vid användningen.

3.4.1.4 Rättsliga krav för användningen av tillgängliga uppgifter

(134) ECL gjorde gällande att tillämpningen av tillgängliga uppgifter bör vara förenlig med den rättsliga standard som fastställs i artikel 18 i den grundläggande antidumpningsförordningen, vilken behöver tillämpas mot bakgrund av WTO:s antidumpningsavtal. Företaget hävdade att användningen av tillgängliga uppgifter bör begränsas till att fylla i luckor i de nödvändiga uppgifterna. Den bör också begränsas till att de ”nödvändiga uppgifter” som saknas ersätts på ett rimligt sätt för att komma fram till en noggrann bestämning. Dessutom får tillgängliga uppgifter inte användas på ett bestraffande sätt och alla underbyggda uppgifter som en berörd part har lämnat måste beaktas, även om parten inte har lämnat de fullständiga uppgifter som begärts.

(135) ECL hävdade att de undersökande myndigheterna ska sträva efter att utnyttja de uppgifter som parterna lämnat i största möjliga utsträckning. Enligt artikel 18.3 i den grundläggande antidumpningsförordningen bör kommissionen, även om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i varje avseende likväl beakta dem, under förutsättning att eventuella brister inte är sådana att de gör det orimligt svårt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt avgörande, att uppgifterna lämnas på ett korrekt sätt i god tid och är kontrollerbara och att parten har handlat efter bästa förmåga.

(136) På grundval av ovanstående argument ansåg kommissionen att uppgifterna från ECL inte kunde anses ha lett fram till ett rimligt tillförlitligt avgörande. Tvärtom visade de olika uppgifterna och avvikelserna mellan uppgifterna att de inte hade rapporterats korrekt. Kommissionen drog dessutom slutsatsen att flera bevismedel visade att uppgifterna presenterades på ett sådant sätt att nettometallvikten på exportmarknaden underskattades, för att visa ett mer gynnsamt resultat för sökanden. Det faktum att uppgifterna lämnades i tid och utan dröjsmål ansågs inte vara relevant för att uppväga de andra allvarliga bristerna.

3.4.1.5 Alternativ användning av data

(137) ECL hävdade att även om kommissionen hyste tvivel om huruvida den metallvikt som ECL rapporterat var tillförlitlig (vilket ECL bestrider), bör den använda de inhemska försäljningsuppgifter och de försäljningsuppgifter för unionen som rapporterats i fråga om CML-vikten (baserad på Kanta-vikter som justerats på lämpligt sätt) eller meter. Företaget hävdade att uppgifterna i CML-vikter och meter lämnades in i rätt tid och på ett lämpligt sätt utifrån en transaktionsspecifik grund samt att detta även kontrollerades av kommissionen, och att de därför kunde användas utan orimliga svårigheter.

(138) ECL ansåg att företaget hade samarbetat fullt ut med kommissionen efter bästa förmåga. Sedan 2014 har företaget varit föremål för flera undersökningar, och i varje undersökning har det lämnat alla uppgifter i god tid och samarbetat efter bästa förmåga. Kommissionen har aldrig konstaterat att det varit några problem med ECL:s uppgifter.

(139) När det gäller den aktuella undersökningen informerade ECL kommissionen om den förestående sammanslagningen mellan ECL och SPL i en anda av öppenhet och fullständig redovisning för att undvika påståenden om att företaget inte tillhandahöll fullständiga uppgifter. Enligt ECL var denna interimsöversyn dock onödig.

(140) Såsom förklaras i skälen 74–136 kunde kommissionen inte förlita sig på de uppgifter som ECL rapporterat avseende nettometallvikten. Den felaktiga rapporteringen av vikterna i alla uppgifter som lämnats in medförde att uppgifterna varken kunde användas eller korrigeras. Kommissionen kunde inte fastställa vilka uppgifter som var korrekta och därför kunde användas som grund för en korrigering eller justering.

(141) När det gäller bruttometallvikten visade de uppgifter ([24]) som ECL lämnat att CML-vikten för inhemsk försäljning översteg den totala Kanta-vikten med [0–10 %], vilken dessutom omfattade förpackningen. Någon rimlig förklaring till denna skillnad har inte lämnats, vilket gör att det kan ifrågasättas huruvida den bruttovikt som rapporterats för den inhemska marknaden är tillförlitlig.

(142) Den skillnad som kommissionen fastställde var kopplad till två parametrar, nämligen netto-/bruttometallvikt och längd. De avvikelser som upptäcktes måste bero på felaktig rapportering av minst en av dessa två parametrar. Den felaktiga rapporteringen av vikten skulle också ha kunnat orsakas av felaktig rapportering av den längd som exporterades, eftersom vikten uttrycktes som kg/meter. Kommissionen kunde därför inte dra slutsatsen att ECL hade rapporterat längden korrekt.

(143) Kommissionen drog därför slutsatsen att några alternativa beräkningar inte kunde genomföras på grundval av de olika måttenheterna och att sådana uppgifter som lämnats efter kontrollförfarandet inte kunde kontrolleras.

(144) Det faktum att ECL samarbetat i flera undersökningar sedan 2014 och att kommissionen alltid godtagit företagets uppgifter garanterar inte heller att de uppgifter som lämnats i denna undersökning automatiskt är tillförlitliga.

(145) Vad gäller företagets argument att den aktuella partiella interimsöversynen var onödig hänvisar kommissionen till förklaringarna i avsnitt 1.2 och 3.1. Fusionen mellan ECL och SPL påverkade de försäljnings- och kostnadsuppgifter som var relevanta för beräkningen av dumpningsmarginalen och utgjorde en bestående förändring. Kommissionen ansåg därför att sammanslagningen mellan ECL och SPL uppfyllde de rättsliga villkoren i artikel 11.3 i den grundläggande antidumpningsförordningen.

3.4.1.6 Användningen av tillgängliga uppgifter

(146) ECL ifrågasatte även hur de tillgängliga uppgifterna användes. Företaget sammanfattade stegen och datumen för kommissionens olika förfrågningar och påpekade att det först erhöll artikel 18-skrivelsen den 11 juli 2023. ECT ansåg också att företaget inte omedelbart (i den mening som avses i punkt 6 i bilaga II till antidumpningsavtalet) informerades om skälen till att uppgifterna om metallvikten eventuellt skulle avvisas och inte erhöll tillfälle att lämna ytterligare förklaringar under kontrollförfarandet. Företaget ansåg också att det inte hade tillräckligt med tid för att lämna synpunkter på undersökningsresultaten enligt artikel 18 och att förlängningen av tidsfristen på tre dagar för att lämna synpunkter inte var tillräcklig.

([24]) CML-vikten för den inhemska försäljningen tillhandahölls efter kommissionens analys av viktskillnaden.

(147) Kommissionen ansåg att de uppgifter som hänförde sig till fastställande av vikten diskuterades ingående under kontrollbesöket, där kommissionen samlade in en betydande mängd bevisning. Det var först efter kontrollbesöket på plats hos den exporterande tillverkaren, när kommissionen erhöll fullständiga uppgifter från ECL om de alternativa måttenheterna, som den kunde göra en analys och fastställa hur allvarlig den bristande överensstämmelsen var och vilken inverkan den hade, eftersom ECL:s ursprungliga inlaga huvudsakligen innehöll uppgifter som grundades på nettometallvikten.

(148) Kommissionen ansåg vidare att ECL erhållit tillräckligt med tid för att lämna förklaringar, ytterligare uppgifter och synpunkter på undersökningsresultaten. Kommissionen begärde förklaringar redan den 29 juni 2023. Den underrättade dessutom ECL om sina tvivel huruvida uppgifterna var tillförlitliga den 5 juli 2023, vilket var den sista dagen för kontrollen på distans med det närstående företag som företrädaren för den exporterande tillverkaren i Kolkata bistådde. Med hänsyn till förlängningen av tidsfristen för att svara hade ECL 14 dagar på sig att lämna synpunkter på artikel 18-skrivelsen som skickades den 10 juli 2023. Den 26 juli 2023 genomförde kommissionen dessutom ett omfattande hörande av ECL. Slutligen gavs en ytterligare möjlighet att lämna synpunkter när de preliminära undersökningsresultaten lämnades ut.

3.4.1.7 Slutsats

(149) Mot bakgrund av den faktiska bevisning som beskrivs i avsnitt 3 ansåg kommissionen att ECL hade lämnat vilseledande eller oriktiga uppgifter för att underskatta den nettometallvikt som användes för att beräkna företagets dumpningsmarginal, i syfte att sänka den.

3.5 **Synpunkter som lämnats efter utlämnandet av uppgifter**

3.5.1 *Synpunkter från ECL*

(150) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade ECL att kommissionens tillämpning av tillgängliga uppgifter grundades på en uppenbart felaktig bedömning av fakta, samt i avsaknad av faktisk bevisning, på antaganden och förenklade slutsatser.

(151) ECL bestred att företaget avsiktligt hade lämnat felaktiga uppgifter om nettometallvikten för att sänka dumpningsmarginalen. Företaget framhöll att det inte förelåg något som helst försök att lämna oriktiga, felaktiga eller vilseledande uppgifter och att ECL hade ett anseende i Indien, unionen och på den globala marknaden som det inte skulle äventyra.

(152) Företaget upprepade att kommissionen kontrollerade de uppgifter som hänförde sig till kostnaderna och stämde av dem med företagets balansomslutning och räkenskaper. Därför anser ECL att produktionskostnaderna kontrollerades på ett tillfredsställande sätt.

(153) Både ECL och de indiska myndigheterna hävdade att kommissionens beräkningar var felaktiga och att en underrapportering av nettometallvikten inte skulle ändra dumpningsmarginalen. De lämnade beräkningar som visade att om nettometallvikten rapporterats för lågt för att fastställa både exportpriset och normalvärdet, förblev den resulterande dumpningsmarginalen oförändrad. På grundval av detta ansåg både ECL och de indiska myndigheterna att påståendena att ECL rapporterat felaktigt för att minska dumpningsmarginalen inte var korrekta.

(154) Kommissionen hänvisade till de slutsatser som lämnats ut till parterna i artikel 18-skrivelsen och i avsnitt 3.2 ovan. Den påpekade att dess undersökningsresultat hänförde sig till de uppgifter som lämnats för att fastställa exportpriset. Det hade inte fastställts att samma ”fel” i form av för låg rapportering av nettometallvikten skedde på båda sidor, dvs. både avseende exportpriset och normalvärdet, i vilket fall effekterna skulle uppvägas. Genom att rapportera för låg nettometallvikt på en av de två sidorna av beräkningen skulle ECL tvärtom på ett otillbörligt sätt underskatta dumpningsmarginalen, såsom förklaras i skäl 39 i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter.

(155) Kommissionen påpekade emellertid att dess bedömning, och särskilt de avvikelser som konstaterats mellan den totala vikten från de produkter som såldes på hemmamarknaden och de exporterade produkterna, syftade till att visa att de uppgifter som lämnats in inte kunde vara korrekta. På grundval av de uppgifter som kommissionen hade till sitt förfogande kunde den emellertid inte avgöra om de konstaterade avvikelserna berodde på felaktig rapportering av nettometallvikten, bruttovikten eller rörens längd.

3.5.1.1 Bristande objektivitet och avsaknad av bevis, alternativa metoder för att fastställa dumpningsmarginalen

(156) Efter utlämnandet av uppgifter hänvisade ECL till kommissionens metod för att dra slutsatser att de uppgifter som företaget lämnat var felaktiga. Företaget påpekade att kommissionen hade använt CML-vikten för att fastställa viktskillnaden mellan de produkter som såldes på exportmarknaden och den inhemska marknaden. ECL hävdade att kommissionen i sina slutsatser avseende eventuell användning av alternativa uppgifter fann att CML-vikten kanske inte var korrekt. Därför ansåg ECL att kommissionen inte kunde använda CML-vikten för att dra slutsatsen att nettometallvikten inte var korrekt. Företaget ansåg följaktligen att det inte fanns någon grund för kommissionen att hävda att den rapporterade nettometallvikten var felaktig.

(157) Kommissionen godtog inte argumentet att eftersom CML-vikten användes för att påvisa avvikelserna i ECL:s uppgifter och kommissionen samtidigt hyste tvivel huruvida den var korrekt, innebar detta att det inte fanns någon grund för att fastställa att uppgifterna (nettometallvikten) inte rapporterades korrekt. Såsom förklaras utförligt i avsnitt 3.2 var syftet med kommissionens jämförelse endast att visa att de uppgifter som ECL lämnat inte kunde vara korrekta.

(158) Kommissionen ansåg att det faktum att den hyste tvivel om någon av de rapporterade vikterna, men inte kunde dra någon slutsats om vilka av uppgifterna som var riktiga eller felaktiga inte medförde att dess slutsats ifrågasattes, utan snarare visade att det i avsaknad av tillförlitliga uppgifter inte fanns någon alternativ metod för att beräkna dumpningsmarginalen. Eftersom kommissionen hade motiverade tvivel huruvida ECL hade rapporterat nettometallvikten, bruttovikten och/eller längden korrekt, kunde den inte använda någon av dem som grund för beräkningarna.

(159) ECL hävdade vidare att kommissionen inte övervägde att använda rörens nominella (teoretiska) vikt eller längden som ett alternativ. Företaget ansåg även att den rapporterade längden inte kunde vara fel.

(160) Kommissionen upprepade att dess analys baserades på vikt per meter. Den skillnad som kommissionen fastställde var således kopplad till två parametrar, nämligen netto- eller bruttometallvikt och längden. De avvikelser som upptäcktes måste bero på felaktig rapportering av en av dessa två parametrar. Den felaktiga rapporteringen av vikten kunde också ha orsakats av felaktig rapportering av de exporterade längderna, eftersom vikten uttrycktes i kg/meter. Om den nominella vikten skulle användas måste den därför uttryckas i meter. Eftersom kommissionen inte kunde dra slutsatsen att ECL hade rapporterat längderna korrekt, skulle en användning av den nominella vikten inte garantera ett korrekt fastställande av exportpriset.

(161) Kommissionen upprepade därför sin slutsats att några alternativa beräkningar inte kunde genomföras på grundval av de olika måttenheterna och att nya uppgifter som lämnats efter kontrollförfarandet inte kunde kontrolleras.

3.5.1.2 Faktiskt cementöverdrag jämfört med nominellt cementöverdrag på exportmarknaden

(162) ECL ansåg dessutom att kommissionen inte tillhandahöll någon empirisk bevisning för att det inte var vetenskapligt möjligt med ett större cementöverdrag för exportförsäljning och att det inte förekom. Som stöd för detta påstående lade ECL fram rapporter från en förrättningsman som visar att cementöverdraget var tjockare än den nominella tjockleken för rör som levererades under översynsperioden till dess franska och italienska dotterbolag. Dessutom gjorde ECL även testrapporter tillgängliga för rör som tillverkats av SG PAM.

(163) Rapporterna för de franska och italienska dotterbolagen visade att för rör med flera diametrar med en nominell tjocklek på 4 mm varierade den faktiska tjockleken och var upp till [80–100 %] högre än den nominella tjockleken. På grundval av rapporterna hävdade ECL att cementöverdragets faktiska tjocklek rutinmässigt kunde vara högre än den nominella tjockleken, och att det därför inte fanns någon anledning att dra slutsatsen att det [35–70 %] större cementöverdrag till vilket kommissionen har hänvisat i skäl 95 i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter inte var rimlig.

(164) Kommissionen noterade de rapporter som ECL lämnat in. Rapporterna visade att cementöverdragets faktiska tjocklek avvek från den nominella tjockleken för de undersökta rören och att den var högre än den nominella tjockleken. Kommissionen ansåg emellertid att en jämförelse borde ha gjorts både med avseende på inhemsk försäljning och exportförsäljning, medan, såsom anges i skälen 95 och 99 i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter, den vägda genomsnittliga variationen mellan faktisk och nominell vikt var omkring [0–3 %], jämfört med i genomsnitt [0–10 %] (och i vissa fall upp till [15–30 %]) vid export. Såsom förklaras i skälen 96–104 i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter ansåg kommissionen att denna skillnad saknade grund.

3.5.1.3 Uppenbart felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och felaktig tillämpning av artikel 18.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen

(165) ECL ansåg även att kommissionen hade gjort en uppenbart felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna med avseende på nettometallvikten och att den felaktigt tillämpade artikel 18.1 i den grundläggande antidumpningsförordningen.

(166) För det första hävdade företaget att kommissionen missförstod att ECL tog ett stickprov av rör från varje beställning och att de rör som ingick i urvalet vägdes (skäl 40 i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter). ECL uppgav att endast rörens tjocklek testades. Företaget uppgav även att produktionen registrerades i meter och att SAP-systemet automatiskt omvandlade längden i meter till metallvikt. ECL hävdade att det inte förelåg något mänskligt ingripande av något slag. Vidare uppgav företaget att den vikt som sedan användes är en standardvikt och att denna praxis att använda standardvikten var vanligt förekommande inom branschen.

(167) Kommissionen anser att argumentet att ECL inte vägde de rör som ingick i urvalet stred mot den information som den erhållit under kontrollbesöket. Informationen att rören i stickprovet vägdes angavs även i den uppdragsrapport som skickades till ECL för att företaget skulle kontrollera att den var korrekt. ECL besvarade ett antal frågor, men bemötte inte kommissionens uppfattning när det gällde vägningen av rören.

(168) Kommissionen konstaterade även att det var första gången som ECL hävdade att produktionen faktiskt rapporterades i meter och att SAP-systemet omvandlade rörens längd till vikt. Denna påstådda, avvikande information som lämnats först efter kontrollförfarandet samt det faktum att rören faktiskt inte vägdes under hela tillverkningsprocessen, förstärkte endast kommissionens tvivel om att ECL rapporterade vikterna korrekt.

3.5.1.4 Kommissionen gjorde felaktiga jämförelser och beräkningar

(169) ECL upprepade att jämförelsen mellan alla rör som sålts på den inhemska marknaden och alla rör som sålts på exportmarknaden baserades på en annan produktmix och att den därför inte var relevant.

(170) Kommissionen erinrade om att den jämförelse som gjorts för alla produkter faktiskt baserades på en annan produktmix, men resultatet bekräftade slutsatserna för nästan identiska (samt inte direkt jämförbara) produkter.

(171) Med avseende på de produkter som inte är direkt jämförbara fann ECL att kommissionens metod för att beräkna viktskillnaden när det gällde cementöverdraget för produkter som såldes på hemmamarknaden och exporterade produkter inte var korrekt. I fråga om nästan identiska produkter hänvisade ECL till de synpunkter och beräkningar som lämnats som svar på artikel 18-skrivelsen och som sammanfattas i avsnitt 3.4 ovan. Företaget hävdade dessutom att skillnaderna borde uttryckas i CML-vikt och att de därför var lägre. ECL hävdade också att den skillnad som kommissionen hade funnit var minimal för vissa specifika produkttyper eller att den utgjorde en liten del av exporten. Företaget hävdade även att skillnaderna var små för vissa specifika produkttyper eller att de endast hänförde sig till en liten exportvolym.

(172) ECL ifrågasatte även kommissionens slutsats avseende fukthalt. Företaget tillhandahöll nya beräkningar som det ansåg beaktade förekomsten av fukt i de rör som såldes på hemmamarknaden och som borde beaktas vid jämförelsen med exportmarknaden.

(173) Med avseende på såväl de nästan identiska som de icke jämförbara produkterna noterade kommissionen att ECL inte lade fram någon ytterligare bevisning som visade att kommissionens beräkningar inte var korrekta.

(174) Kommissionen ansåg också att dess metod för att uttrycka den procentuella skillnaden i förhållande till nettometallvikten var korrekt och att det inte var rationellt att uttrycka skillnaden på grundval av CML. Nettometallvikten var ungefär densamma både på exportsidan och på den inhemska marknaden, och jämförelsen i procentenheter gjordes därför för att visa att CML-vikten skiljde sig mellan exporten och den inhemska försäljningen.

(175) Vad gäller den jämförelse som gjorts av de specifika produkttyperna höll kommissionen med om att det faktiskt fanns produkttyper där skillnaden var liten eller exportvolymen låg. Baserat på ett vägt genomsnitt uppgick skillnaden emellertid fortfarande till [0–10 %].

(176) När det gäller fukthalten noterade kommissionen ECL:s argument. Den instämde inte i att vattenhalten påverkade vikten från de rör som såldes på hemmamarknaden. Även om detta vore fallet skulle skillnaderna enligt ECL:s egna beräkningar fortfarande vara betydande.

3.5.1.5 Uppgifter baserade på SAP-systemet och oberoende rapporter från inspektionsföretag

(177) ECL upprepade vidare sina argument om att uppgifterna kom från SAP-systemet och att de därför var korrekta. Företaget upprepade att nettometallvikten angavs på packlistan för export och att så var fallet redan innan ärendet inleddes 2014.

(178) När det gäller testerna av metallvikten från ett oberoende kontrollföretag hävdade ECL nu att de föreföll vara felaktiga, eftersom de testade rörens totala vikt som noterats av det oberoende kontrollföretaget överskred den beräknade metalltjockleken, omräknad till vikt, plus cementöverdragets vikt. Enligt ECL berodde detta på att metalltjockleken sannolikt mättes vid rörens ytterkanter där de är tjockare. Testerna var därför inte korrekta.

(179) ECL hävdade upprepade gånger att cementöverdraget var ett annat för exportmarknaden och den inhemska marknaden och att SAP-systemet gjorde skillnad mellan rören beroende på deras specifikationer.

(180) Kommissionen hänvisade till sina slutsatser i avsnitt 3.4. Den ansåg att ECL inte hade lagt fram någon ytterligare bevisning till stöd för sitt påstående att uppgifterna hade rapporterats korrekt. När det gäller rapporten från ett oberoende inspektionsföretag, i vilken metallvikten enligt ECL var felaktig, ansåg kommissionen att samma (felaktiga) mätning faktiskt kunde ha gjorts av cementöverdraget. Kommissionen ansåg därför att den inte heller kunde användas av ECL för att framföra några övertygande argument beträffande cementöverdragets vikt.

3.5.1.6 Tillgängliga uppgifter bör inte vara bestraffande och de lämpligaste uppgifterna bör användas

(181) ECL hävdade att även om uppgifterna om nettometallvikten enligt kommissionen till viss del var bristfälliga, var dessa inte i något fall av en sådan art eller omfattning att de gjorde det orimligt svårt för kommissionen att dra rimligt korrekta slutsatser om normalvärdet och exportpriserna. Företaget hävdade vidare att kommissionen inte fann några brister i uppgifterna om försäljningsvärde, tillverkningskostnader och alla andra finansiella uppgifter från företaget. ECL ansåg att a) nekandet att använda de tre alternativ som företaget föreslagit för beräkningen av volymen, vilket var den lämpligaste och mest passande informationen för att ersätta nettometallvikten och b) det fullständiga avvisandet av ECL:s uppgifter för beräkningen av dumpningsmarginalen samt tillämpningen av den övriga dumpningsmarginalen på 19 %, vilken beräknades för Jindal Saw i undersökningen 2015, för en nästan 8–9 år gammal undersökningsperiod, var bestraffande, oproportionerlig och diskriminerande. Dessutom var motiveringen otillräcklig och tillvägagångssättet stred mot flera led i artikel 18 i den grundläggande antidumpningsförordningen och bilaga II till antidumpningsavtalet, som diskuteras nedan.

(182) ECL upprepade att en alternativ metod kunde tillämpas för att göra beräkningarna och att kommissionen inte borde avvisa alla uppgifter som företaget lämnat, utan använda de tillgängliga uppgifter som rimligen kunde ersätta de felaktiga uppgifterna. Företaget upprepade att kommissionen kunde använda längden, brutto-/Kantavikten eller CML-vikten eller den nominella metallvikten.

(183) ECL ansåg att kommissionens avvisande av samtliga företagets uppgifter och användningen av dumpningsmarginalen på 19 % var mycket bestraffande. Företaget ansåg att det samarbetade efter bästa förmåga och att samarbetet gick långt utöver vad som normalt kunde begäras och tillhandahållas i en standardiserad antidumpningsundersökning. Det anser därför att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen. ECL gav exempel på undersökningar där kommissionen inte hade avvisat samtliga uppgifter utan ersatte uppgifterna eller använde de uppgifter som den exporterande tillverkaren lämnat.

(184) Kommissionen ansåg att ECL:s inlaga inte innehöll någon ytterligare bevisning som kunde medföra att dess slutsats ändrades. De argument som ECL anfört hade kommissionen redan i stor utsträckning behandlat under undersökningen och i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter. Påståendet om användning av lämpliga ”tillgängliga uppgifter” behandlas i avsnitt 4 nedan.

3.5.1.7 Förfarandefrågor

(185) ECL ansåg att företaget inte omedelbart underrättades om kommissionens beslut och skälen till att dess uppgifter avvisades i sin helhet. Kommissionen har begått ett uppenbart fel vid tillämpningen av artikel 18.4 i antidumpningsförordningen och i punkt 6 i bilaga II till antidumpningsavtalet genom att inte omedelbart underrätta ECL om att dess uppgifter avvisades i sin helhet och inte enbart med avseende på fastställandet av volymen i nettometallvikt, och genom att företaget inte har getts tillfälle att lämna ytterligare förklaringar i detta avseende. ECL ansåg att företaget endast genom dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter fick kännedom om kommissionens beslut att avvisa alla dess uppgifter och att inte ens dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter innehöll någon förklaring till varför alla uppgifter avvisades.

(186) ECL hänvisade till artikel 18-skrivelsen där kommissionen, enligt företagets uppfattning, endast hade för avsikt att avvisa beräkningen av volymen. Dessutom hänvisade företaget till en panelrapport i *Mexico – Steel Pipes and Tubes* där det angavs att användningen av tillgängliga uppgifter inte krävde ”någon allmän redogörelse för möjligheten att använda tillgängliga uppgifter”, utan snarare en bekräftande och direkt underrättelse till den berörda parten om att dess information avvisas i det särskilda fallet, tillsammans med en redogörelse för skälen till detta beslut ([25]).

(187) Kommissionen var av annan åsikt. Kommissionen ansåg att den i enlighet med artikel 18.4 i den grundläggande antidumpningsförordningen i detalj hade informerat ECL om sina undersökningsresultat och gett företaget tillfälle att lämna ytterligare förklaringar. Såsom förklaras i avsnitt 3.4 fann kommissionen att dessa förklaringar inte var tillfredsställande och angav även skälen i detalj.

(188) Kommissionen höll inte heller med om att den information som lämnades i artikel 18-skrivelsen utgjorde ett allmänt uttalande. Tvärtom hade kommissionen informerat sökanden om de inkonsekvenser som den funnit redan innan den skickade artikel 18-skrivelsen, vilken även åtföljdes av mycket detaljerade beräkningar och motiveringar. I artikel 18-skrivelsen anges tydligt att ”de berörda skillnaderna föranleder tvivel huruvida de uppgifter som ECL lämnat är tillförlitliga”, och att kommissionen därför avsåg att avvisa uppgifterna beträffande beräkningen av volymen från hela den produkt som översynen gäller och som tillverkas och säljs av ECL. Ordet ”avsåg” användes eftersom ECL och andra parter fortfarande erhöll tillfälle att lämna synpunkter, varefter kommissionen skulle besluta om avvisningen.

(189) Såsom förklaras i detalj i avsnitt 3.2 används kvantifieringen (värde per enhet) både för att fastställa exportpriset och normalvärdet. Kommissionen höll därför inte med om att det inte angavs tydligt i artikel 18-skrivelsen att alla uppgifter kunde komma att avvisas.

([25]) Panelrapport, *Mexiko – Steel Pipes and Tubes*, punkt 7.188.

3.5.2 *Synpunkter från de indiska myndigheterna*

(190) Utöver sina synpunkter till stöd för ECL:s begäran om återkallelse, hänvisade de indiska myndigheterna till kommissionens slutsatser i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter. De hävdade att ECL hade lämnat korrekta uppgifter, att den information som registrerats i företagets SAP-system var korrekt och att företaget inte borde omfattas av tullsatsen för övriga företag på 19 %.

(191) Kommissionen noterade denna synpunkt. Den ansåg att de frågor som de indiska myndigheterna tog upp redan hade behandlats i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter.

3.5.3 *Synpunkter från SG PAM*

(192) SG PAM ansåg att ECL hade en lång historia av otillräckligt samarbete i undersökningar om handelspolitiska skyddsåtgärder, och hänvisade till de undersökningar under 2020 och 2021 som hade slutförts.

(193) Företaget ansåg att ECL:s oförmåga att tillhandahålla underbyggd information om den faktiska tjockleken från rörens cementöverdrag betydde att det inte förelåg några skillnader (mellan exportmarknaden och den inhemska marknaden). SG PAM ansåg att det inte fanns några skäl för ECL att göra skillnad mellan rörens invändiga cementöverdrag beroende på marknaden. Företaget hävdade att cementöverdragets minsta tjocklek enligt tillämpliga EU-standarder var 2,5 mm (4 mm med en negativ toleransmarginal på 1,5 mm). SG PAM höll därför med kommissionen om att den tjocklek på 3,5 mm som ECL rapporterat i dess indiska katalog omfattades toleransmarginalen vad gäller tjocklek både för unionsstandarder och indiska standarder.

(194) Dessutom betvivlade företaget att produktionsprocessen var differentierad efter produktens destinationsmarknad, oavsett om det fanns olika standarder. Enligt företaget skulle ECL helt enkelt kunna märka om och sälja rör på unionsmarknaden som tillverkas enligt de indiska standarderna inom toleransmarginalerna i EU-standarderna.

(195) SG PAM ansåg inte heller att ECL:s påstående att företaget inte systematiskt övervakade produkternas metallvikt och förlitade sig på uppskattningar var övertygande. Metall är den viktigaste kostnadsdrivande faktorn för rör och det är en nyckelfaktor för prestanda och prissättning för tillverkare av rör av duktilt gjutjärn. Företaget ansåg att oförmågan att kontrollera den exakta metallvikten var ännu mer överraskande eftersom ECL på unionsmarknaden, där företaget är verksamt, är särskilt utsatt för överväganden om resurs- och energieffektivitet eftersom aktörerna strävar efter att minimera miljöavtrycket från offentligt finansierade projekt i linje med den europeiska gröna given. Enligt SG PAM stärkte användningen av icke-verifierade standardvärden i ECL:s räkenskaper ytterligare de befintliga tvivlen huruvida den datauppsättning som användes för att fylla i ECL:s frågeformulär var korrekt.

(196) SG PAM hävdade vidare att kommissionen med hänsyn till de nuvarande undersökningsresultaten borde kontrollera de tidigare svaren från ECL, eftersom kommissionen använde samma metod som i den aktuella undersökningen och ECL även kunde ha manipulerat uppgifter i de tidigare undersökningarna.

(197) Kommissionen höll inte med om att undersökningsresultaten i den aktuella undersökningen motiverade en kontroll av uppgifter från ECL eller andra parter och/eller att de nuvarande undersökningsresultaten retroaktivt kunde utvidgas till andra undersökningsperioder. De slutsatser som kommissionen dragit i denna undersökning grundades på de uppgifter som lämnats vid den nuvarande översynen vid giltighetstidens utgång och hänförde sig till översynsperioden. Kommissionen avvisade därför påståendet.

(198) Efter utlämnandet av uppgifter begärde SG PAM att kommissionen skulle registrera ECL:s import för att ta ut tullarna retroaktivt, eftersom företaget ansåg att det var sannolikt att ECL skulle öka sina transporter för att erhålla ett betydande lager. SG PAM ansåg att en sådan registrering var förenlig med kommissionens senaste praxis.

(199) Kommissionen granskade begäran. Den ansåg att det inte fanns några uppgifter i ärendehandlingarna som visade att importen skulle öka betydligt och/eller att det fanns en betydande risk för ett plötsligt inflöde av import. Kommissionen avvisade därför begäran.

3.5.4 *Synpunkter från distributörer*

(200) Kommissionen mottog även synpunkter från distributörer på unionsmarknaden för rör av duktilt gjutjärn tillverkade av ECL, nämligen företagen Valdro, Fusion Pipeline Products Limited (*Fusion Pipelines Products*), CO.ME.CAR SRL, Deschacht, Idrovit SRL, Vodoskok d.d. och WAPPtech Ltd

(201) Alla företagen framhöll vikten av ECL:s närvaro på unionsmarknaden och deras ekonomiska beroende av företagets verksamhet.

(202) Valdro ansåg att det inte skulle finnas någon konkurrens på marknaden utan ECL och att företaget inte tillämpade metoder som påverkade marknaden på ett snedvridande sätt. Företaget uppgav vidare att dess huvudsakliga affärsverksamhet utgjordes av försäljning av rör av duktilt gjutjärn, som stod för merparten av företagets intäkter, och att om verksamheten skulle läggas ned skulle det medföra förlorade arbetstillfällen.

(203) Fusion Pipeline Products uppgav även att en betydande del av dess verksamhet var beroende av ECL och att kommissionens beslut borde upprätthålla konkurrensen på unionsmarknaden och undvika monopol.

(204) Deschacht hävdade bland annat att SG PAM hade infört exklusiva inköpskrav och vägrade att sälja till företaget. Företaget framhöll vikten av att det fanns en konkurrensutsatt alternativ försörjningskälla på den belgiska marknaden. Enligt företagets uppfattning hade SG PAM inga konkurrenter och höjde priserna i en utsträckning som gjorde att distributörerna inte kunde sälja och uppdragstagarna och vattenföretagen hölls som gisslan och tvingades betala orimligt höga priser, vilket påverkade projekt och straffade belgiska och europeiska konsumenter och de ekonomiska aktörerna på marknaden. Därför ansåg företaget att den nuvarande tullsats som tillämpades på ECL inte bör höjas.

(205) IBECO AB uppgav att det enligt dess uppfattning var viktigt att ECL fanns kvar på unionsmarknaden. Företaget uppgav att marknaden i Skandinavien kontrollerades av Saint Gobain, från produktion till grossistförsäljning via dess distributör.

(206) Kommissionen mottog även synpunkter från ANCO Sardegna, den regionala avdelningen inom den nationella sammanslutningen av italienska byggföretag. Företaget ansåg att det skulle uppkomma ett allvarligt konkurrensproblem på EU-marknaden inom sektorn för rör av duktilt gjutjärn om den indiska tillverkaren inte kunde sälja i EU till följd av översynen, vilket skulle medföra negativa konsekvenser för många företag.

(207) Även om distributörernas synpunkter inte var styrkta, beaktades de av kommissionen.

3.5.5 *Slutsats*

(208) Kommissionen granskade noggrant parternas alla argument och bevisningen i ärendehandlingarna. Den vidhöll sin ståndpunkt att ECL hade lämnat vilseledande eller oriktiga uppgifter för att underskatta den nettometallvikt som skulle användas för att beräkna företagets dumpningsmarginal, i syfte att den skulle bli lägre, i den mening som avses i artikel 18.1 andra stycket i den grundläggande antidumpningsförordningen. Uppgifterna kunde därför inte användas som grund för att beräkna en ny dumpningsmarginal för företaget. Såsom förklaras i avsnitt 3 kunde inte heller de alternativa uppgifter som ECL föreslagit användas.

(209) Mot denna bakgrund hade kommissionen inget annat alternativ än att helt bortse från de uppgifter som ECL lämnat och att använda sig av tillgängliga uppgifter för att dra sina slutgiltiga slutsatser om dumpning när det gäller ECL.

3.6 **Tillgängliga uppgifter**

(210) I avsaknad av tillgängliga registrerade uppgifter för beräkningen av dumpningsmarginalen försökte kommissionen identifiera vilka uppgifter som var mest lämpliga i det aktuella fallet. I detta avseende ansåg kommissionen att användningen av den högsta dumpningsmarginalen på 19 % som fastställdes i den ursprungliga undersökningen kunde vara lämplig, eftersom den beräknades under den ursprungliga undersökningsperioden på grundval av uppgifter från en samarbetsvillig exporterande tillverkare som exporterade betydande kvantiteter av liknande produkttyper till unionen som ECL.

(211) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade ECL att tillämpningen av en dumpningsmarginal på 19 % var bestraffande och att den var oförenlig med artikel 18.5 i den grundläggande antidumpningsförordningen. Kommissionen ansåg att de tillgängliga uppgifterna borde vara de ”mest passande” eller ”mest lämpliga” som är tillgängliga i det aktuella fallet. Detta kräver en jämförande bedömning och att det måste finnas ett ”logiskt samband” mellan de registrerade uppgifterna och de uppgifter som ersätter dessa.

(212) Mot denna bakgrund hävdade ECL att tillämpningen av en dumpningsmarginal på 19 % som beräknades för nästan åtta år sedan för en annan exporterande tillverkare definitivt inte kunde utgöra de mest passande eller lämpliga uppgifterna i detta sammanhang och att den inte hade något logiskt samband med ECL:s situation. ECL påpekade att i den ursprungliga undersökningen var företagets dumpningsmarginal endast 4,1 %, medan dumpningsmarginalen på 19 % beräknades för Jindal Saw.

(213) ECL hävdade dessutom att i det aktuella fallet visade de uppgifter som hade lämnats och kontrollerats av kommissionen att försäljningspriserna i unionen var betydligt högre jämfört med ECL:s produktionskostnader/försäljning på den inhemska marknaden. ECL hävdade att företaget övervakade sina priser och kostnader för att säkerställa att det inte förekom någon dumpning. Således kunde inte några beräkningar av dumpningsmarginaler som gjorts på grundval av ECL:s egna uppgifter med hjälp av något av de alternativ för fastställande av volymen som ECL föreslagit leda till en dumpningsmarginal på 19 %.

(214) Enligt företaget var användningen av dumpningsmarginalen på 19 % för Jindal Saw därför uppenbart olämplig och bestraffande. ECL hävdade vidare att om kommissionen inte godtog begäran om återkallelse eller argument om tillgängliga uppgifter kunde den använda sig av de fastställelser som gjorts vid den översyn vid giltighetstidens utgång som avslutades 2020, vilka var mer aktuella än uppgifterna i den ursprungliga undersökningen och där kommissionen beräknade en dumpningsmarginal på 12 %.

(215) Kommissionen gjorde en ny bedömning av sitt förslag att använda den övriga dumpningsmarginalen i den ursprungliga undersökningen som tillgängliga uppgifter. Den fann att ECL:s begäran om att slutsatserna skulle grundas på mer aktuella tillgängliga uppgifter var motiverad, eftersom den ursprungliga undersökningsperioden var 1 oktober 2013–30 september 2014 och uppgifterna därför var över åtta år gamla.

(216) Dessutom ansåg kommissionen att den marginal som fastställdes vid översynen vid giltighetstidens utgång endast var vägledande och att den främst användes för att fastställa huruvida de exporterande tillverkarna fortsatte att exportera till dumpade priser, med hänsyn till att de inte samarbetade fullt ut i undersökningen. Dessutom utgjorde de statistiska exportpriserna inte nödvändigtvis priser till oberoende kunder, eftersom majoriteten av de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna sålde via närstående importörer i unionen.

(217) Mot bakgrund av ovanstående beslutade kommissionen att som tillgängliga uppgifter använda statistik som exakt återspeglar översynsperioden för den aktuella undersökningen. Kommissionen använde därför det exportpris som rapporterats i databasen enligt artikel 14.6 ([26]), vilket endast hänförde sig till ECL:s försäljning under den nuvarande översynsperioden. Kommissionen ökade sedan priset till nivån fritt fabrik och justerade det för att ta hänsyn till att priserna främst var tillämpliga mellan närstående parter.

(218) I avsaknad av andra mer aktuella och tillförlitliga uppgifter fastställde kommissionen dessutom normalvärdet på grundval av uppgifter som tillhandahållits av unionsindustrin i begäran om översyn vid giltighetstidens utgång. Det fastställdes på grundval av priser som erbjudits, överenskommits och betalats för ett antal mängder, diametrar och typer av den berörda produkten i flera olika länder och kommuner. Eftersom normalvärdet grundades på uppgifter från 2020 justerade kommissionen det normalvärde som industrin fastställt i översynen vid giltighetstidens utgång med inflationen för perioden mellan översynen vid giltighetstidens utgång och den aktuella partiella interimsöversynen.

(219) Kommissionen jämförde det exportpris som fastställts på grundval av de statistiska uppgifterna under översynsperioden, justerade enligt beskrivningen ovan, med det normalvärde som fastställts av unionsindustrin i den översynen vid giltighetstidens utgång, justerat med inflationen.

(220) Mot denna bakgrund fastställde kommissionen dumpningsmarginalen till 12,89 %.

(221) Efter det andra utlämnandet av undersökningsresultaten beträffande användningen av tillgängliga uppgifter (avsnitt 3.6) lämnade ECL synpunkter på den metod som kommissionen använt för att justera normalvärdet med inflationen. Företaget hävdade att kommissionen borde grunda sin beräkning av inflationen på konsumentprisindexet snarare än på en procentuell ökning av inflationen, vilket kommissionen har föreslagit.

([26]) I den grundläggande antidumpningsförordningen.

(222) Kommissionen såg över beräkningarna. Kommissionen höll med om att en bättre metod var att använda konsumentprisindex. Normalvärdet för 2020 vid översynen vid giltighetstidens utgång baserades emellertid på priserna mellan december 2019 och mars 2020, och inte på hela år 2020, som ECL använde i sin beräkning. Mot denna bakgrund uppgick den nya dumpningsmarginalen för ECL till 13,14 %.

(223) De indiska myndigheterna hävdade att tiden för att inkomma med synpunkter på den nya grunden för tillgängliga uppgifter var för kort. De ansåg inte heller att de synpunkter som de hade lämnat efter det första utlämnandet av undersökningsresultaten hade beaktats. Dessutom hävdade de att justeringen för inflationen inte hade något rättsligt stöd och gjorde att resultatet blev missvisande.

(224) Kommissionen ansåg att den tidsfrist (på två dagar) som fastställts för att lämna synpunkter avseende den nya grunden för tillgängliga uppgifter var tillräcklig, eftersom den endast hänförde sig till användningen av tillgängliga uppgifter, såsom beskrivs i avsnitt 3.6. Kommissionen avvisade därför påståendet.

(225) Kommissionen klargjorde också att den hade beaktat alla synpunkter från parterna, inbegripet från de indiska myndigheterna. Eftersom kommissionen endast lämnade ut den del av slutsatserna som hade ändrats innehöll det nya utlämnandet emellertid inte någon bedömning av de synpunkter som redan hade behandlats, och inte heller av synpunkter som inte hade något samband med de tillgängliga uppgifter som slutligen användes.

(226) Avseende påståendet om inflationen noterade kommissionen att de indiska myndigheterna inte styrkte varför justeringen med inflationen inte var motiverad i rättsligt hänseende och inte heller varför den medförde ett missvisande resultat. Tvärtom leder en justering av det normalvärde som ursprungligen fastställdes 2020 med inflationen till enhetliga och därmed korrekta resultat för översynsperioden. Kommissionen fann därför att påståendet var omotiverat.

(227) Efter det andra utlämnandet av den nya grunden för tillgängliga uppgifter invände SG PAM mot kommissionens val av tillgängliga uppgifter. Företaget fann att kommissionen gjort en extremt och onödigt restriktiv bedömning av vad som får eller inte får användas som tillgängliga uppgifter, som gick längre än eventuella befintliga krav och ledde till diskriminering mellan exportörer. SG PAM hänvisade särskilt till ordalydelsen i artikel 18.1 och 18.6 i den grundläggande antidumpningsförordningen där det föreskrivs att användningen av tillgängliga uppgifter ”kan utfalla mindre gynnsamt” för den part som inte samarbetade eller som lämnade vilseledande uppgifter. Det ”mindre gynnsamma” resultatet utgjorde enligt SG PAM en direkt och normal konsekvens av den partens eget bristande samarbete, och avsikten var inte bestraffande, även om detta skulle vara klart motiverat om en part avsiktligt manipulerade uppgifterna. SG PAM ansåg vidare att den grundläggande antidumpningsförordningen inte innehöll några krav avseende vilka ”mindre gynnsamma” resultat detta kunde eller inte kunde medföra, och inte heller på hur sådan ”tillgängliga uppgifter” borde vara. Kommissionen ansåg därför att den hade utrymme för skönsmässig bedömning vid valet av tillgängliga uppgifter, vilket inte borde leda till ett mer gynnsamt resultat för den icke-samarbetsvilliga parten. Något annat tillvägagångssätt skulle undergräva verkan från unionens handelspolitiska skyddsåtgärder. Därför ansåg SG PAM att kommissionen inte borde bevilja ECL någon förmånsbehandling jämfört med andra icke-samarbetsvilliga företag och hävdade att användningen av marginalen för övriga företag i den ursprungliga undersökningen var motiverad. Även om dumpningsmarginalen för andra samarbetsvilliga och icke-samarbetsvilliga exportörer grundades på uppgifter som numera var åtta år gamla, kunde kommissionen ha använt denna marginal, eftersom den även användes för icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare.

(228) Kommissionen granskade SG PAM:s synpunkter om användningen av tillgängliga uppgifter. Såsom förklaras i skäl 215 var den ursprungliga undersökningsperioden 1 oktober 2013–30 september 2014. Kommissionen ansåg därför att det var lämpligt att grunda sina slutsatser på mer aktuella tillgängliga uppgifter än sådana som redan var åtta år gamla. Kommissionen noterade dessutom att grundtanken bakom kommentaren är felaktig av två skäl. För det första är syftet med artikel 18.6 i den grundläggande antidumpningsförordningen inte att bestraffa bristande samarbete utan att påpeka att det kan leda till ett mindre gynnsamt resultat än fullständigt samarbete. För det andra kan det inte fastställas huruvida de tillgängliga uppgifterna har lett fram till ett resultat som är mindre eller mer gynnsamt för ECL än om företaget hade samarbetat fullt ut. ECL samarbetade inte fullt ut i undersökningen och det finns därför inget referensvärde som medger ett sådant fastställande. Påståendet avvisades därför.

(229) SG PAM hävdade även att normalvärdet i den ursprungliga undersökningen endast grundades på lönsam försäljning eller på ett konstruerat normalvärde. I sådana fall var det normalvärde eller konstruerade normalvärde som användes vid jämförelsen vanligtvis högre än de inhemska försäljningspriserna. I den uppdaterade dumpningsberäkningen förlitade sig kommissionen emellertid på de priser som rapporterats på marknaden, och det finns ingenting som

garanterar att dessa priser är lönsamma. I avsaknad av tillförlitliga uppgifter om kostnader från ECL måste kommissionen utgå från att det fortsatt föreligger en situation där det även förekommer olönsam försäljning på den inhemska indiska marknaden. I stället för att använda ett normalvärde som grundar sig på de indiska tillverkarnas genomsnittliga försäljningspriser, såsom rapporteras i begäran, bör därför endast de högre försäljningspriser som rapporterats redovisas, eftersom det är mindre sannolikt att de inte är lönsamma och därför inte lämpar sig för en dumpningsberäkning.

(230) Kommissionen erinrade om att normalvärdet fastställdes av unionsindustrin själv i begäran om översyn vid giltighetstidens utgång. Normalvärdet baserades enligt branschen på ett stort antal prisanbud och motsvarade därför ett genomsnitt av priserna under undersökningsperioden. Det skulle vara rent spekulativt att endast utgå från de högsta priserna och anta att de (relativt) lägre priserna sannolikt inte skulle vara lönsamma. Dessutom ansågs prisintervallet lämpligt för att fastställa normalvärdet under perioden för översynen vid giltighetstidens utgång, och kommissionen hade inte heller någon grund för att endast välja några av dem. Kommissionen fann därför att påståendet var omotiverat.

(231) SG PAM hävdade vidare att dumpningsmarginalen inte borde minskas med exportsubventionsmarginalen i den ursprungliga undersökningen, eftersom kommissionen själv vid översynen vid giltighetstidens utgång fastställde att exportsubventionerna minskade i Indien. SG PAM ansåg att även om avdraget var motiverat om kommissionen använde tullsatsen för övriga företag i den ursprungliga undersökningen, var det inte motiverat i samband med dess nya tillvägagångssätt, eftersom undersökningsresultaten hänförde sig till en period när ECL erhöll mindre subventioner. SG PAM hänvisade till undersökningar om återbetalning beträffande ECL, där kommissionen beslutade att ersätta parterna för skillnaden i den utjämningsmarginal som fastställdes i den ursprungliga undersökningen och subventionsnivån under undersökningsperioderna, vilket visade att ECL erhöll mindre subventioner än vad som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. I avsaknad av tillförlitliga uppgifter om exportsubventionernas omfattning ansåg SG PAM därför att kommissionen måste avstå från att minska dumpningsmarginalen med någon exportsubventionsmarginal, eller åtminstone se till att minskningen av marginalen inte är högre än de faktiska exportsubventioner som företaget erhållit.

(232) Kommissionen instämde inte i detta påstående. Eftersom den nuvarande översynen var begränsad till en ny bedömning av dumpningsnivån saknades det grund att fastställa en ny nivå på exportsubventionerna under översynsperioden. Även om det fastställdes vid översynen vid giltighetstidens utgång och i undersökningarna om återbetalning att exportsubventionsnivån minskade, fortsatte ECL dessutom att omfattas av en utjämningstull på 9 %. Om kommissionen inte skulle dra av några eller mindre exportsubventioner från antidumpningsmarginalen kunde företaget därför inte heller åläggas någon (motsvarande) utjämningsmarginal (från utjämningstullen på 9 %). Därför skulle inverkan på ECL:s kombinerade marginal vara noll. Metoden (för att dra av exportsubventionerna) överensstämde även med den metod som kommissionen använde i undersökningen om återbetalning. Kommissionen avvisade således detta påstående.

4. ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

(233) Såsom fastställs i avsnitt 3 fastställde kommissionen en ny dumpningsmarginal för ECL på 13,1 %. Såsom förklaras i skäl 4 införde kommissionen en utjämningstull på 9 % för ECL efter en separat antisubventionsundersökning, varav 6,04 % baserades på subventioner som var knutna till exportresultat. I enlighet med det tillvägagångssätt som tillämpades i den ursprungliga undersökningen sänkte kommissionen dumpningsmarginalen med de subventionsbelopp som konstaterades i samband med systemen för export i den separata antisubventionsundersökningen. Mot bakgrund av ovanstående fastställs nivån på tullarna till följande:

Företagets namn	Exportsubventioner	Dumpningsmarginal	Utjämningstull	Antidumpningstull	Sammanlagda tullar
Electrosteel Casting Ltd	6,04 %	13,1 %	9,0 %	7 %	16 %

(234) Alla berörda parter har underrättats om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera att de befintliga åtgärderna bibehålls. De beviljades också en period inom vilken de kunde lämna synpunkter på detta utlämnande av uppgifter.

(235) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.2 i genomförandeförordning (EU) 2022/926 ska ersättas med följande:

”2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig antidumpningstull (i %)	Taric-tilläggsnummer
Jindal Saw Limited	3,0	C054
Electrosteel Castings Ltd	7	C055
Alla övriga företag	14,1	C999”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 november 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande